

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ «ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА»**

Факультет історії, політології і міжнародних відносин

Кафедра всесвітньої історії

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Історія країн Азії і Африки в нові і новітні часи

Освітня програма 032 Історія і археологія

Спеціальність 032 Історія і археологія

Галузь знань 03 Гуманітарні науки

Затверджено на засіданні кафедри всесвітньої історії
Протокол № __ від “_” ____ 2019 р.

м. Івано-Франківськ - 2019

ЗМІСТ

1. Загальна інформація
2. Анотація до курсу
3. Мета та цілі курсу
4. Результати навчання (компетентності)
5. Організація навчання курсу
6. Система оцінювання курсу
7. Політика курсу
8. Рекомендована література

1. Загальна інформація	
Назва дисципліни	Історія країн Азії і Африки в нові і новітні часи
Викладач (-і)	Марущенко Олександр Володимирович, канд. іст. наук, доцент.
Контактний телефон викладача	(0342) 59-61-12
Е-mail викладача	clio.pu@gmail.com
Формат дисципліни	2.1.1 Обов'язкові дисципліни. Теоретична підготовка
Обсяг дисципліни	Перший семестр: 3 кредити, 12 годин лекцій, 18 годин семінарських занять, самостійна робота – 60 годин
	Другий семестр: 3 кредити, 30 годин лекцій, 32 годин семінарських занять, самостійна робота – 28 годин
Посилання на сайт дистанційного навчання	http://www.d-learn.pu.if.ua/
Консультації	Консультації в день проведення лекцій/практичних занять (за попередньою домовленістю), або ж щосереди після занять з 13.30 до 17.00 в ауд. 614.
2. Анотація до курсу	
<p>“Історія країн Азії і Африки в нові і новітні часи” є нормативним курсом передбаченим навчальною програмою, затвердженою до виконання МОН України для здобуття кваліфікаційного рівня бакалавр зі спеціальності “032 Історія і археологія”. Програма курсу є складовою частиною державного екзамену для студентів, які завершують навчання за рівнем бакалавра історії.</p> <p>Передбачає короткий і змістовний аналіз схеми підготовки студентів згідно навчальної програми з курсу “Історія країн Азії і Африки в нові і новітні часи”. Лекційні та семінарські заняття допоможуть студентам глибше засвоїти вузлові питання історичного розвитку народів цих регіонів, ознайомитися з джерелами та історіографією. На семінарських заняттях студенти оволодівають основами наукового дослідження, навчаються самостійно оцінювати історичні події, висловлювати і аргументувати власні думки.</p>	
3. Мета та цілі курсу	
<p>Метою дисципліни є всебічне вивчення минулого країн Азії і Африки, виявленні місця і ролі країн Сходу у всесвітньо-історичному процесі, внеску їх держав і народів у розвиток світової культури, з'ясуванні причин колоніального поневолення країн традиційного Сходу, об'єктивному визначенні впливу колоніалізму на соціально-економічний і політичний розвиток колоній, особливостей еволюції постколоніального світу сучасного становища країн Азії і Африки в умовах глобалізації, а також тих суспільних процесів, що в них відбуваються сьогодні.</p>	

Основними завданнями вивчення дисципліни “Історія країн Азії і Африки нового і новітнього часу” є виявлення специфіки історичного процесу на Сході, цивілізаційних особливостей розвитку країн і народів Азії і Африки, взаємозв'язку і взаємозалежності їх історичної еволюції, визначення їх місця в загальноісторичному процесі людства, узагальнення величезного проблемно-теоретичного і фактологічного матеріалу, з'ясування модерних підходів до вивчення нової і новітньої історії країн Азії і Африки, що намітилися в сучасній орієнталістиці.

4. Результати навчання (компетентності)

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен **знати:**

- основні тенденції, процеси та події у суспільному розвитку країн Азії і Африки впродовж XVII — початку XXI ст.;
- традиційні східні структури і складну взаємодію цивілізацій Сходу і Заходу;
- вплив колоніалізму на соціально-економічний і політичний розвиток східних країн і народів, їх шлях до незалежності;
- досвід модернізації в постколоніальний період та в епоху глобалізації кінця XX — початку XXI ст.;
- місце і роль релігій у східному суспільстві, стан суспільно-політичної думки і найважливіші ідеологічні доктрини, що народилися в досліджуваному регіоні;
- хронологічні рамки, внутрішню періодизацію курсу нової і новітньої історії країн Азії і Африки; джерела та історіографію проблеми;
- основний фактичний матеріал, хронологію важливих подій з історії країн Азії і Африки;
- визначення термінів і понять з різних періодів історії країн Сходу.

вміти:

- працювати з історичними джерелами і сходознавчою науковою літературою;
- логічно мислити і викладати історичний матеріал, робити аргументовані висновки та узагальнення, користуватися довідковою літературою, систематизувати і компаративно аналізувати історичний матеріал;
- орієнтуватися у хронології та відтворювати послідовність подій, аргументувати свої погляди, вести дискусію, виступати з повідомленнями і рефератами, присвяченими новій і новітній історії країн Азії і Африки;
- визначати масштаб і динаміку історичних змін нової і новітньої історії країн Сходу;
- критично переосмислювати наукову, методичну і науково-популярну літературу з даної проблематики;
- вибирати необхідний і цікавий матеріал для своєї майбутньої роботи.

Складові професійної компетентності, якими має оволодіти студент в результаті вивчення курсу:

Практична – здатність і готовність застосовувати знання з історії країн Азії і Африки в нові і новітні часи у практичних ситуаціях (C1);

Дослідницька – здатність і готовність аналізувати та моделювати стан та розвиток історичних процесів в країнах Азії і Африки у XVI–XXI ст. (C2);

Викладацька – готовність до викладацької діяльності в межах освітніх програм, використання сучасних педагогічних методів та засобів активізації педагогічної діяльності при вивченні нової і новітньої історії країн Сходу (C3);

Організаційна – здатність і готовність вести самостійний пошук, добір та опрацювання інформації, джерел і літератури з нової та новітньої історії країн Азії і Африки (C4);

Контрольна – здатність і готовність здійснювати перевірку достовірності фактів, інформаційних повідомлень, інноваційних підходів щодо історичного розвитку цивілізацій Сходу в традиційну і модерну добу (C5);

Суспільно-політична – здатність розуміти і пояснювати суспільні процеси в країнах Азії і Африки адекватне розуміння того, як функціонують східні соціуми (C6);

Діагностична – володіння історичними знаннями з нової і новітньої історії країн Азії і Африки, теорією та методологією (підходами, принципами і методами) дослідження дискусійних проблем історії Сходу, їх застосування для виявлення характерних ознак ситуації, аналізу соціальних об'єктів, процесів, що розпізнають деформації та встановлюють їх причини (C7);

Інформаційно-аналітична – здатність побудувати ефективну систему інформаційних ресурсів для результативного вивчення історії країн Азії і Африки в нові і новітні часи, формування умінь на основі отриманої інформації формулювати комплексні аналітичні висновки з актуальних проблем історії, історіографії і джерелознавства країн Сходу, здатність інтерпретувати, систематизувати, критично оцінювати і використовувати отриману інформацію в процесі вивчення історії країн Азії і Африки (C8);

Комунікативна – здатність використовувати в професійній діяльності усне та писемне мовлення державною та іноземними мовами (C9).

В результаті вивчення навчальної дисципліни «історія країн Азії і Африки в нові і новітні часи» у студентів формуються:

Здатність аналізувати історичні чинники виникнення історичних подій, що відбувалися в країнах Сходу у XVI–XXI ст. (C2, C8);

Уміння виявляти спільні й відмінні риси в теоретико-методичних підходах українських і зарубіжних істориків, що вивчають нову і новітню історію країн Азії і Африки (C7);

Цілеспрямовано вивчати та відстоювати загальнолюдські, національні демократичні і духовно-культурні цінності, вироблені східними цивілізаціями в процесі історичного розвитку (C6);

Здатність розрізняти історичну своєрідність, культурне та етнонаціональне розмаїття країн і цивілізацій Азії і Африки (C8);

Здатність застосовувати знання з історії країн Азії і Африки в нові і новітні часи

у практичних ситуаціях (C1, C4);

Уміння обирати та використовувати сучасні теорії, методологічні засади і досягнення вітчизняної та зарубіжної історичної науки та освіти у вивченні історії країн Сходу (C2, C3);

Уміння сприймати сутність і особливості історичного розвитку східних цивілізацій та місця в ньому вітчизняного минулого (C2);

Здатність займати активну життєву позицію у відстоюванні своєї точки зору та історичної об'єктивності з проблем минулого та сьогодення країн Азії і Африки нового і новітнього часу (C3);

Уміння використовувати на практиці теоретичні знання з історії країн Азії і Африки нового і новітнього часу для здійснення організаційних та контрольних заходів у сфері історичної науки (C5, C8);

Знати і володіти на фаховому рівні методами викладання історії та суміжних дисциплін у вищих навчальних закладах (C4, C10);

Уміння використовувати на практиці програмно-технічні засоби інформатики та сучасні інформаційні системи і технології під час вивчення історії країн Азії і Африки нового і новітнього часу (C8);

Здатність здійснювати історичні дослідження з історії країн Азії і Африки нового і новітнього часу (C2, C3);

Здатність використовувати в своїй діяльності історичні методи дослідження (C7);

Уміння виявляти та розв'язувати дослідницькі проблеми, здійснювати дослідження проектів на належному рівні (C1, C2, C3);

Здатність використовувати іноземну мову в практичній діяльності за спеціальністю (C3);

Уміння працювати з джерелами та фаховою літературою з проблем історії країн зарубіжного Сходу (C3);

Уміння використовувати нормативно-правову базу з питань охорони праці, організувати дотримання вимог безпеки праці учасникам трудового процесу (C1);

Здатність організувати дотримання дисципліни та санітарно-гігієнічних вимог учасниками трудового процесу (C1, C4);

Здатність ефективно брати участь у різних формах наукової комунікації (C7, C10).

5. Організація навчання курсу

Обсяг курсу

Вид заняття	Загальна кількість годин по семестрах:	
	7 семестр	8 семестр
Лекції	12	30
семінарські заняття / практичні / лабораторні	18	32
самостійна робота	60	28

Ознаки курсу

Семестр	Спеціальність	Курс (рік навчання)	Нормативний / вибірковий		
7, 8	032 Історія і археологія	4	нормативний		
Тематика курсу					
7 семестр					
Тема, план	Форма заняття	Література	Завдання, год.	Вага оцінки	Термін виконання
Тема 1. Вступ до курсу.	Лекція, 2 год. Самостійна робота 3 год.	Головченко В.І., Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010. Кириченко В.П. Нова історія країн Азії, Африки та Латинської Америки. К., 2012. Поп Ю.І. Нова історія країн Азії і Африки (XVI- поч. XX ст.). К., 2012. Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: Пост середньовічний Схід (XVIII - друга половина XIX ст.). Київ, 2007.	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	1 тиждень вересня 2019 р.
Тема 2. Китай у XVII - середині XIX ст. Повстання тайпінів.	Лекція, 2 год. Самостійна робота 3 год.	Головченко В.І., Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010. Кириченко В.П. Нова історія країн Азії, Африки та Латинської Америки. К., 2012. Поп Ю.І. Нова історія країн Азії і Африки (XVI- поч. XX ст.). К., 2012. Рубель В.А.	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	2 тиждень вересня 2019 р.

		Нова історія Азії та Африки: Пост середньовічний Схід (XVIII - друга половина XIX ст.). Київ, 2007.			
Тема 3. Китай у другій половині XIX – на початку XX ст. Революція 1911-1913 рр.	Семінарське заняття 2 год. Самостійна робота 4 год.	Головченко В.І., Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010. Кириченко В.П. Нова історія країн Азії, Африки та Латинської Америки. К., 2012. Поп Ю.І. Нова історія країн Азії і Африки (XVI- поч. XX ст.). К., 2012. Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: Пост середньовічний Схід (XVIII - друга половина XIX ст.). Київ, 2007.	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	3 тиждень вересня 2019 р.
Тема 4. Японія у XVII – середині XIX ст. «Революція Мейдзі».	Лекція, 2 год. Самостійна робота 3 год.	Головченко В.І., Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010. Кириченко В.П. Нова історія країн Азії, Африки та Латинської Америки. К., 2012. Поп Ю.І. Нова історія країн Азії і Африки (XVI- поч. XX ст.). К., 2012. Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: Пост	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	4 тиждень вересня 2019 р.

		середньовічний Схід (XVIII - друга половина XIX ст.). Київ, 2007.			
Тема 5. Японія у другій половині XIX - на початку XX ст.	Семінарське заняття, 2 год. Самостійна робота 4 год.	Головченко В.І., Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010. Кириченко В.П. Нова історія країн Азії, Африки та Латинської Америки. К., 2012. Поп Ю.І. Нова історія країн Азії і Африки (XVI- поч. XX ст.). К., 2012. Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: Пост середньовічний Схід (XVIII - друга половина XIX ст.). Київ, 2007.	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	1 тиждень жовтня 2019 р.
Тема 6. Корея в XVII - на початку XX ст.	Семінарське заняття, 2 год. Самостійна робота 4 год.	Головченко В.І., Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010. Кириченко В.П. Нова історія країн Азії, Африки та Латинської Америки. К., 2012. Поп Ю.І. Нова історія країн Азії і Африки (XVI- поч. XX ст.). К., 2012. Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: Пост середньовічний Схід (XVIII - друга половина	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	2 тиждень жовтня 2019 р.

		XIX ст.). Київ, 2007.			
Тема 7. Країни Південно-Східної Азії в XVII - на початку XX ст.	Семінарське заняття, 2 год. Самостійна робота 4 год.	Головченко В.І., Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010. Кириченко В.П. Нова історія країн Азії, Африки та Латинської Америки. К., 2012. Поп Ю.І. Нова історія країн Азії і Африки (XVI- поч. XX ст.). К., 2012. Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: Пост середньовічний Схід (XVIII - друга половина XIX ст.). Київ, 2007.	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	3 тижень жовтня 2019 р.
Тема 8. Індія у XVII – середині XIX ст. Національне повстання 1857-1859 рр.	Лекція, 2 год. Самостійна робота 3 год.	Головченко В.І., Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010. Кириченко В.П. Нова історія країн Азії, Африки та Латинської Америки. К., 2012. Поп Ю.І. Нова історія країн Азії і Африки (XVI- поч. XX ст.). К., 2012. Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: Пост середньовічний Схід (XVIII - друга половина XIX ст.). Київ, 2007.	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	4 тижень жовтня 2019 р.
Тема 9. Індія у	Семінарське	Головченко	Робота з	5/5	1 тижень

другій половині XIX - на початку XX ст.	заняття, 2 год. Самостійна робота 4 год.	В.І.,Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010. Кириченко В.П. Нова історія країн Азії, Африки та Латинської Америки. К., 2012. Поп Ю.І. Нова історія країн Азії і Африки (XVI- поч. XX ст.). К., 2012. Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: Пост середньовічний Схід (XVIII - друга половина XIX ст.). Київ, 2007.	історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.		листопада 2019 р.
Тема 10. Афганістан в XVII - на початку XX ст.	Семінарське заняття, 2 год. Самостійна робота 4 год.	Головченко В.І.,Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010. Кириченко В.П. Нова історія країн Азії, Африки та Латинської Америки. К., 2012. Поп Ю.І. Нова історія країн Азії і Африки (XVI- поч. XX ст.). К., 2012. Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: Пост середньовічний Схід (XVIII - друга половина XIX ст.). Київ, 2007.	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	2 тиждень листопада 2019 р.
Тема 11. Іран у XVII - середині XIX ст. Бабідські	Самостійна робота 5 год.	Головченко В.І.,Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки:	Робота з історичними термінами,	5/5	3 тиждень листопада 2019 р.

повстання.		<p>колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010.</p> <p>Кириченко В.П. Нова історія країн Азії, Африки та Латинської Америки. К., 2012.</p> <p>Поп Ю.І. Нова історія країн Азії і Африки (XVI- поч. XX ст.). К., 2012.</p> <p>Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: Пост середньовічний Схід (XVIII - друга половина XIX ст.). Київ, 2007.</p>	історичними постатями, історичними джерелами.		
Тема 12. Іран у другій половині XIX - на початку XX ст. Революція 1905-1911 рр.	Семінарське заняття, 2 год. Самостійна робота 4 год.	<p>Головченко В.І., Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010.</p> <p>Кириченко В.П. Нова історія країн Азії, Африки та Латинської Америки. К., 2012.</p> <p>Поп Ю.І. Нова історія країн Азії і Африки (XVI- поч. XX ст.). К., 2012.</p> <p>Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: Пост середньовічний Схід (XVIII - друга половина XIX ст.). Київ, 2007.</p>	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	4 тиждень листопада 2019 р.
Тема 13. Османська імперія у XVII – середині XIX ст.	Лекція, 2 год. Самостійна робота 3 год.	<p>Головченко В.І., Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга</p>	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними	5/5	1 тиждень грудня 2019 р.

		<p>третина XX ст.). К., 2010.</p> <p>Кириченко В.П. Нова історія країн Азії, Африки та Латинської Америки. К., 2012.</p> <p>Поп Ю.І. Нова історія країн Азії і Африки (XVI- поч. XX ст.). К., 2012.</p> <p>Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: Пост середньовічний Схід (XVIII - друга половина XIX ст.). Київ, 2007.</p>	джерелами.		
<p>Тема 14. Туреччина у другій половині XIX - на початку XX ст. Революція 1908 р.</p>	<p>Семінарське заняття, 2 год.</p> <p>Самостійна робота 4 год.</p>	<p>Головченко В.І., Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010.</p> <p>Кириченко В.П. Нова історія країн Азії, Африки та Латинської Америки. К., 2012.</p> <p>Поп Ю.І. Нова історія країн Азії і Африки (XVI- поч. XX ст.). К., 2012.</p> <p>Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: Пост середньовічний Схід (XVIII - друга половина XIX ст.). Київ, 2007.</p>	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	1 тиждень грудня 2019 р.
<p>Тема 15. Арабські країни у XVII - середині XIX ст.</p>	<p>Самостійна робота 3 год.</p>	<p>Головченко В.І., Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010.</p> <p>Кириченко В.П.</p>	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	2 тиждень грудня 2019 р.

		<p>Нова історія країн Азії, Африки та Латинської Америки. К., 2012.</p> <p>Поп Ю.І. Нова історія країн Азії і Африки (XVI- поч. XX ст.). К., 2012.</p> <p>Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: Пост середньовічний Схід (XVIII - друга половина XIX ст.). Київ, 2007.</p>			
<p>Тема 16. Арабські країни у другій половині XIX - на початку XX ст.</p>	<p>Семінарське заняття, 2 год.</p> <p>Самостійна робота 4 год.</p>	<p>Головченко В.І., Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010.</p> <p>Кириченко В.П. Нова історія країн Азії, Африки та Латинської Америки. К., 2012.</p> <p>Поп Ю.І. Нова історія країн Азії і Африки (XVI- поч. XX ст.). К., 2012.</p> <p>Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: Пост середньовічний Схід (XVIII - друга половина XIX ст.). Київ, 2007.</p>	<p>Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.</p>	5/5	3 тижень грудня 2019 р.
<p>Тема 17. Тропічна і Південна Африка у XVII - на початку XX ст.</p>	<p>Лекція, 2 год.</p> <p>Самостійна робота 3 год.</p>	<p>Головченко В.І., Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010.</p> <p>Кириченко В.П. Нова історія країн Азії, Африки та</p>	<p>Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.</p>	5/5	4 тижень грудня 2019 р.

		Латинської Америки. К., 2012. Поп Ю.І. Нова історія країн Азії і Африки (XVI- поч. XX ст.). К., 2012. Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: Пост середньовічний Схід (XVIII - друга половина XIX ст.). Київ, 2007.			
8 семестр					
Тема 1. Вступ до вивчення новітньої історії країн Азії і Африки.	Лекція, 2 год.	Головченко В.І., Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010. Козицький А. Новітня історія Азії та Африки. Львів, 2004. Козицький А. Новітня історія країн Азії та Африки (1918-1999 рр.). Львів, 2000. Сергійчук І. Новітня історія країн Азії і Африки (1918-1999 рр.). Суми, 2006.	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	2 тижень березня 2020 р.
Тема 2. Китай 1918-1945 рр.	Лекція, 2 год. Самостійна робота 2 год.	Головченко В.І., Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010. Козицький А. Новітня історія Азії та Африки. Львів, 2004. Козицький А. Новітня історія країн Азії та Африки (1918-1999 рр.). Львів, 2000. Сергійчук І. Новітня	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	2 тижень березня 2020 р.

		історія країн Азії і Африки (1918-1999 рр.). Суми, 2006.			
Тема 3. Японія у 1918-1945 рр.	Лекція, 2 год. Самостійна робота 2 год.	Головченко В.І.,Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010. Козицький А. Новітня історія Азії та Африки. Львів, 2004. Козицький А. Новітня історія країн Азії та Африки (1918-1999 рр.). Львів, 2000.Сергійчук І. Новітня історія країн Азії і Африки (1918-1999 рр.). Суми, 2006.	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	3 тиждень березня 2020 р.
Тема 4. Корея у 1918-1945 рр.	Семінарське заняття 2 год. Самостійна робота 2 год.	Головченко В.І.,Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010. Козицький А. Новітня історія Азії та Африки. Львів, 2004. Козицький А. Новітня історія країн Азії та Африки (1918-1999 рр.). Львів, 2000.Сергійчук І. Новітня історія країн Азії і Африки (1918-1999 рр.). Суми, 2006.	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	3 тиждень березня 2020 р.
Тема 5. Країни Індокитайс ького півострова і Південно- Східної	Семінарське заняття 2 год. Самостійна робота 2 год.	Головченко В.І.,Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010. Козицький А. Новітня історія	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	4 тиждень березня 2020 р.

Азії у 1918-1945 рр.		Азії та Африки. Львів, 2004. Козицький А. Новітня історія країн Азії та Африки (1918-1999 рр.). Львів, 2000.Сергійчук І. Новітня історія країн Азії і Африки (1918-1999 рр.). Суми, 2006.			
Тема 6. Індія у 1918-1945 рр.	Лекція, 2 год.	Головченко В.І.,Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець ХІХ — друга третина ХХ ст.). К., 2010. Козицький А. Новітня історія Азії та Африки. Львів, 2004. Козицький А. Новітня історія країн Азії та Африки (1918-1999 рр.). Львів, 2000.Сергійчук І. Новітня історія країн Азії і Африки (1918-1999 рр.). Суми, 2006.	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	4 тиждень березня 2020 р.
Тема 7. Афганістан у 1918-1945 рр.	Семінарське заняття 2 год. Самостійна робота 2 год.	Головченко В.І.,Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець ХІХ — друга третина ХХ ст.). К., 2010. Козицький А. Новітня історія Азії та Африки. Львів, 2004. Козицький А. Новітня історія країн Азії та Африки (1918-1999 рр.). Львів, 2000.Сергійчук І. Новітня історія країн Азії і Африки (1918-1999 рр.). Суми, 2006.	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	1 тиждень квітня 2020 р.
Тема 8.	Семінарське	Головченко В.І.,Рубель В.А.	Робота з	5/5	1 тиждень

Іран у 1918-1945 рр.	заняття 2 год. Самостійна робота 2 год.	Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010. Козицький А. Новітня історія Азії та Африки. Львів, 2004. Козицький А. Новітня історія країн Азії та Африки (1918-1999 рр.). Львів, 2000. Сергійчук І. Новітня історія країн Азії і Африки (1918-1999 рр.). Суми, 2006.	історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.		квітня 2020 р.
Тема 9. Туреччина у 1918-1945 рр.	Лекція, 2 год. Семінарське заняття 2 год.	Головченко В.І., Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010. Козицький А. Новітня історія Азії та Африки. Львів, 2004. Козицький А. Новітня історія країн Азії та Африки (1918-1999 рр.). Львів, 2000. Сергійчук І. Новітня історія країн Азії і Африки (1918-1999 рр.). Суми, 2006.	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	2 тиждень квітня 2020 р.
Тема 10. Арабські країни у 1918-1945 рр.	Лекції 2 год. Самостійна робота 2 год.	Головченко В.І., Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010. Козицький А. Новітня історія Азії та Африки. Львів, 2004. Козицький А. Новітня історія країн Азії та Африки (1918-	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	2 тиждень квітня 2020 р.

		1999 рр.). Львів, 2000.Сергійчук І. Новітня історія країн Азії і Африки (1918-1999 рр.). Суми, 2006.			
Тема 11. Тропічна і Південна Африка у 1918-1945 рр.	Семінарське заняття, 2 год. Самостійна робота 2 год.	Головченко В.І.,Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010. Козицький А. Новітня історія Азії та Африки. Львів, 2004. Козицький А. Новітня історія країн Азії та Африки (1918-1999 рр.). Львів, 2000.Сергійчук І. Новітня історія країн Азії і Африки (1918-1999 рр.). Суми, 2006.	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	3 тиждень квітня 2020 р.
Тема 12. Китай у другій половині XX — на початку XXI ст.	Лекція, 2 год. Семінарське заняття 2 год. Самостійна робота 2 год.	Головченко В.І.,Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010. Козицький А. Новітня історія Азії та Африки. Львів, 2004. Козицький А. Новітня історія країн Азії та Африки (1918-1999 рр.). Львів, 2000.Сергійчук І. Новітня історія країн Азії і Африки (1918-1999 рр.). Суми, 2006.	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	3 тиждень квітня 2020 р.
Тема 13. Японія у другій половині XX — на	Лекція, 2 год. Семінарське заняття 2 год. Самостійна робота 2 год.	Головченко В.І.,Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.).	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	4 тиждень квітня 2020 р.

початку XXI ст.		К., 2010. Козицький А. Новітня історія Азії та Африки. Львів, 2004. Козицький А. Новітня історія країн Азії та Африки (1918- 1999 рр.). Львів, 2000.Сергійчук І. Новітня історія країн Азії і Африки (1918-1999 рр.). Суми, 2006.			
Тема 14. Корея у другій половині XX — на початку XXI ст.	Лекція 2 год. Семінарське заняття, 2 год.	Головченко В.І.,Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010. Козицький А. Новітня історія Азії та Африки. Львів, 2004. Козицький А. Новітня історія країн Азії та Африки (1918- 1999 рр.). Львів, 2000.Сергійчук І. Новітня історія країн Азії і Африки (1918-1999 рр.). Суми, 2006.	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	4 тиждень квітня 2020 р..
Тема 15. Країни Індокитайс ького півострова і Південно- Східної Азії у другій половині XX — на початку XXI ст.	Семінарське заняття, 2 год. Самостійна робота 2 год.	Головченко В.І.,Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010. Козицький А. Новітня історія Азії та Африки. Львів, 2004. Козицький А. Новітня історія країн Азії та Африки (1918- 1999 рр.). Львів, 2000.Сергійчук І. Новітня історія країн Азії і Африки (1918-1999 рр.).	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	1 тиждень травня 2020 р.

		Суми, 2006.			
Тема 16. Індія, Пакистан і Бангладеш від здобуття незалежності до початку XXI ст.	Лекція, 2 год. Семінарське заняття 2 год. Самостійна робота 2 год.	Головченко В.І.,Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010. Козицький А. Новітня історія Азії та Африки. Львів, 2004. Козицький А. Новітня історія країн Азії та Африки (1918- 1999 рр.). Львів, 2000.Сергійчук І. Новітня історія країн Азії і Африки (1918-1999 рр.). Суми, 2006.	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	1 тиждень травня 2020 р.
Тема 17. Афганістан у другій половині XX — на початку XXI ст.	Лекція 2 год. Семінарське заняття, 2 год.	Головченко В.І.,Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010. Козицький А. Новітня історія Азії та Африки. Львів, 2004. Козицький А. Новітня історія країн Азії та Африки (1918- 1999 рр.). Львів, 2000.Сергійчук І. Новітня історія країн Азії і Африки (1918-1999 рр.). Суми, 2006.	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	2 тиждень травня 2020 р.
Тема 18. Іран у другій половині XX — на початку XXI ст.	Лекція, 2 год. Семінарське заняття 2 год. Самостійна робота 2 год.	Головченко В.І.,Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). К., 2010. Козицький А. Новітня історія Азії та Африки. Львів, 2004. Козицький А.	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	2 тиждень травня 2020 р.

		Новітня історія країн Азії та Африки (1918-1999 рр.). Львів, 2000.Сергійчук І. Новітня історія країн Азії і Африки (1918-1999 рр.). Суми, 2006.			
Тема 19. Туреччина у другій половині ХХ — на початку ХХІ ст.	Лекція, 2 год. Семінарське заняття 2 год. Самостійна робота 2 год.	Головченко В.І.,Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець ХІХ — друга третина ХХ ст.). К., 2010. Козицький А. Новітня історія Азії та Африки. Львів, 2004. Козицький А. Новітня історія країн Азії та Африки (1918-1999 рр.). Львів, 2000.Сергійчук І. Новітня історія країн Азії і Африки (1918-1999 рр.). Суми, 2006.	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	3 тиждень травня 2020 р.
Тема 20. Арабські країни у другій половині ХХ — на початку ХХІ ст.	Лекція 2 год. Семінарське заняття, 2 год.	Головченко В.І.,Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець ХІХ — друга третина ХХ ст.). К., 2010. Козицький А. Новітня історія Азії та Африки. Львів, 2004. Козицький А. Новітня історія країн Азії та Африки (1918-1999 рр.). Львів, 2000.Сергійчук І. Новітня історія країн Азії і Африки (1918-1999 рр.). Суми, 2006.	Робота з історичними термінами, історичними постатями, історичними джерелами.	5/5	3 тиждень травня 2020 р.
Тема 21. Тропічна і Південна	Лекція 2 год. Семінарське заняття, 2 год.	Головченко В.І.,Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний	Робота з історичними термінами, історичними	5/5	4 тиждень травня 2020 р.

Африка у другій половині ХХ — на початку ХХІ ст.		Схід (кінець ХІХ — друга третина ХХ ст.). К., 2010. Козицький А. Новітня історія Азії та Африки. Львів, 2004. Козицький А. Новітня історія країн Азії та Африки (1918-1999 рр.). Львів, 2000.Сергійчук І. Новітня історія країн Азії і Африки (1918-1999 рр.). Суми, 2006.	постатями, історичними джерелами.		
6. Система оцінювання курсу					

Загальна система оцінювання курсу

Підсумковий бал з навчальної дисципліни складається з **підсумкового семестрового балу та балу за екзамен**. Упродовж семестру студент отримує бали за різні види робіт, які сумуються в підсумкові семестрові бали. **Підсумковий семестровий бал** складається з суми балів, отриманих студентом денної форми навчання за свою навчальну діяльність протягом семестру і дорівнює сумі **підсумкового балу за семінарські (практичні) заняття (максимально 20 балів), балу за 2 модульні контрольні роботи (20 балів) і балу за індивідуальну роботу (10 балів)** та в сукупності може складати максимального 50 балів.

Вид контролю	Поточний контроль	Контр. робота №1	Контр. робота №2	Індивідуальне завдання (конспект і захист монографії тощо)	Сума балів за модулями	Екзамен	Підсумкова оцінка у 100-бальній шкалі
Максимальна кількість балів, яку може набрати студент	20	10	10	10	50	50	100 (50+50)

При обчисленні підсумкового семестрового балу враховується:

Поточні оцінки успішності (5 – «відмінно», 4 – «добре», 3 – «задовільно», 2 – «незадовільно») – виставляються під час проведення семінарських занять;

Підсумкова оцінка за семінарські заняття виставляється студенту в кінці семестру за результатами роботи на семінарських заняттях і є середнім арифметичним (заокругленим до сотих) всіх отриманих оцінок за семінарські заняття. Отримані «незадовільні» оцінки враховуються при додаванні оцінок і входять у загальну кількість отриманих оцінок

Приклад обрахунку підсумкової оцінки за семінарські (практичні) заняття:

З навчальної дисципліни студент протягом семестру отримав 4, 4, 3. Підсумкова оцінка за семінарські заняття за семестр складає: $(4+4+3) : 3 = 3,66667 \approx 3,67$.

Підсумковий бал за семінарські заняття (максимально 20 балів) – підсумкова оцінка за семінарські заняття, помножена на коефіцієнт **4**, заокруглена до цілого (наприклад, якщо підсумкова оцінка за семінарські заняття **3,67**, то підсумковий бал за семінарські заняття буде становити $3,67 \times 4 = 14,68 \approx 15$ балів);

Бал за модульну контрольну роботу (максимально 20 балів). З навчальної дисципліни передбачено написання двох контрольних робіт, тому остаточні бали за модульну контрольну роботу визначаються як середнє арифметичне, заокруглене до цілого (наприклад, за першу контрольну студент отримав 10 балів, а за другу – 8, то

остаточний бал за контрольну роботу буде становити $10+8=18$ балів);

Бал за індивідуальну роботу (максимально 10 балів) – бали за виконані індивідуальні (індивідуально-дослідні) завдання.

*студенту, який має наукові публікації, виступи на наукових конференціях, бере активну участь в роботі студентського наукового гуртка, був учасником олімпіад, конкурсів з відповідної (чи суміжної) дисципліни за поданням наукових керівників чи керівників наукових гуртків та рішенням кафедри в підсумковий семестровий бал може додаватись **максимально 10 балів за участь в науковій роботі** (за умови, що підсумковий семестровий бал не перевищує 50 балів)

Поточний контроль проводиться на всіх видах аудиторних занять. Основне завдання поточного контролю – перевірка рівня підготовки студентів до виконання конкретної роботи. Основна мета поточного контролю – забезпечення зворотного зв'язку між науково-педагогічним працівником та студентами у процесі навчання, забезпечення управління навчальною мотивацією студентів. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується як науково-педагогічним працівником для коригування методів і засобів навчання, так і студентами для планування самостійної роботи. Особливим видом поточного контролю є колоквиум. Поточний контроль може проводитись у формі усного опитування або письмового експрес-контролю на практичних заняттях та лекціях, у формі виступів студентів при обговоренні питань на семінарських заняттях, у формі комп'ютерного тестування тощо. Результати поточного контролю враховуються при визначенні підсумкової оцінки з даної навчальної дисципліни.

Принципи оцінювання роботи студентів на семінарських заняттях

Оцінювання знань студентів на семінарських заняттях проводиться за 5-ти бальною шкалою. На занятті пропонується якісне оцінювання знань студентів шляхом виставлення балів від «1» до «5». Позначення «0» виставляється студентові за відмову від відповіді на занятті через невідповідність, що впливатиме на його підсумкову рейтингову оцінку в кінці семестру. Кожен студент зобов'язаний взяти участь не менше як на одній третині семінарських занять, проведених у групі впродовж семестру.

Пропущене заняття або негативну оцінку студент зобов'язаний «відпрацювати» у формі, визначеній викладачем. При цьому може виставлятися оцінка, а попередня не впливатиме на середній бал студента.

Завдання контролю знань студентів під час проведення семінарських занять зводяться до того, щоб:

- виявити обсяг, глибину і якість сприйняття (засвоєння) матеріалу, що вивчається;
- визначити недоліки у знаннях і намітити шляхи їх усунення;
- виявити ступінь відповідальності студентів і ставлення їх до роботи;
- стимулювати інтерес студентів до предмета і їх активність у пізнанні.

Контроль знань студентів під час проведення семінарських занять може відбуватись в наступних **формах**:

- детальний усний аналіз поставлених питань;
- вибіркоче усне опитування «з місця»;
- дискусійне обговорення питань;
- індивідуальне розв'язування практичних завдань, проблемних запитань чи завдань;
- фронтальне стандартизоване опитування за картками, тестами протягом 5-10 хв;
- письмова (до 30 хв.) самостійна робота по варіантах тощо.

❖ **Критерії поточної оцінки**
(«відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»)

Оцінка «п'ять» ставиться, якщо студент(ка) виявляє глибокі, повні, цілісні, міцні і творчо засвоєні знання програмного матеріалу, усвідомлені уміння і навички, необхідні для роботи в навчальних закладах середньої освіти; відповідь чітка і завершена, у письмовій роботі не повинно бути помилок. Ознайомлений(а) з найновішими досягненнями вітчизняної і зарубіжної історіографії, джерелознавства, науковими концепціями, та, головне вміє їх використовувати під час відповіді на запитання, вміє ставити під сумнів сталі принципи та ідеї. Знає історичну термінологію і наукову періодизацію, володіє понятійним апаратом, відмінно орієнтується в історичній хронології, володіє просторовою компетенцією (інтелектуальні операції, що дають змогу бачити за умовно-площинними зображеннями історичні факти, події та явища); створює розумний баланс між соціальною, економічною, політичною і культурною складовою історії, вміє систематизувати, співставляти, аналізувати, доводити, порівнювати історичний матеріал. Повною мірою володіє історичним критичним мисленням, аналізом (вміти розбивати історичну інформацію на компоненти, розуміючи їх взаємозв'язки та організаційну структуру. Наприклад, вивчення окремих елементів історії національно-визвольного руху в країнах Азії і Африки у ХІХ – ХХ ст. (партій, організацій, діячів, форм, методів ін.) і синтезом (поєднати частини разом, щоб одержати ціле з новою системною властивістю. Наприклад, розгляд національно-визвольного руху в країнах Азії і Африки у ХІХ – ХХ ст. як єдиного, складного цілого, як цілісну систему, ін.). Здатен (на) самостійно на основі сформованих ціннісних орієнтирів оцінювати суспільні явища, процеси і тенденції історичного розвитку країн Азії і Африки, дотримуючись принципів наукової об'єктивності й неупередженості, пропонувати способи розв'язання суспільних проблем, що дозволить в умовах неповної (недостатньої) інформації інтегрувати знання для розв'язання власних та суспільних проблем; будує переконливу аргументацію, рецензує відповіді ровесників. Вміє організовувати комплексний пошук, неупереджений аналіз та інтерпретацію історичних джерел (як українською, так й іноземними мовами); може використовувати сучасні інформаційно-технологічні ресурси у навчальній діяльності. Може порівнювати й оцінювати діяльність історичних осіб із позиції загальнолюдських та національних цінностей; визначати роль людського фактора в історії, розкривати внутрішні мотиви й зовнішні чинники діяльності історичних осіб.

Може використати інноваційні технології (наприклад, технологію Шаталова). Має синтетичне мислення. Бере активну участь у групових формах роботи в межах етики професійних взаємин, зокрема дискусіях, прес-конференціях, формує аргументацію, базовану на здобутих знаннях, демократичних переконаннях і гуманістичних цінностях; застосовує оптимальну стратегію діяльності, бере на себе відповідальність; проводить рефлексію, самооцінку та коригування пізнавальної діяльності; вміє долати труднощі, вдосконалює з високим рівнем автономності здобуті під час навчання компетенції тощо. Використовує під час навчання історико-країнознавчий матеріал, здатен(на) його пропагувати через просвітницьку діяльність. Керується моральними та етичними нормами, з повагою і розумінням ставитися до інших світоглядних позицій, враховує гендерний підхід, поважає різноманітність та мультикультурність країн і цивілізацій Азії і Африки.

Оцінка «чотири» ставиться, якщо студент(ка) має глибокі і повні знання програмного матеріалу, усвідомлені уміння і навички, здатен (на) щодо їх застосування на практиці; відповідь чітка і практично завершена, у письмовій роботі є незначні помилки. Ознайомлений(а) з найновішими досягненнями вітчизняної історіографії, джерелознавства, науковими концепціями, та, головне вміє їх використовувати під час відповіді на запитання. Знає історичну термінологію і наукову періодизацію, володіє понятійним апаратом, добре орієнтується в історичній хронології, володіє просторовою компетенцією (інтелектуальні операції, що дають змогу бачити за умовно-площинними зображеннями історичні факти, події та явища); створює розумний баланс між соціальною, економічною, політичною і культурною складовою історії, вміє систематизувати, співставляти, аналізувати, доводити, порівнювати історичний матеріал. Достатньо володіє історичним критичним мисленням, аналізом і синтезом. Здатен (на) самостійно на основі сформованих ціннісних орієнтирів оцінювати суспільні явища, процеси і тенденції історичного розвитку країн Азії і Африки, дотримуючись принципів наукової об'єктивності й неупередженості, пропонувати певні способи розв'язання суспільних проблем, що дозволить в умовах неповної (недостатньої) інформації інтегрувати знання для розв'язання власних проблем; будує аргументацію на основі 2-3 доказів, може рецензувати відповіді ровесників. Вміє організовувати пошук, аналіз та інтерпретацію історичних джерел (як українською, так й іноземними мовами); може використовувати сучасні інформаційно-технологічні ресурси у навчальній діяльності. Може порівнювати й оцінювати діяльність історичних осіб із позиції загальнолюдських та національних цінностей; визначати роль людського фактора в історії, однак не може розкрити внутрішні мотиви й зовнішні чинники діяльності історичних осіб.

Має певний рівень синтетичного мислення. Бере участь у групових формах роботи в межах етики професійних взаємин, зокрема дискусіях, прес-конференціях, формує аргументацію (в аргументації зустрічаються окремі неточності), базовану на здобутих знаннях, демократичних переконаннях і гуманістичних цінностях; застосовує оптимальну стратегію діяльності; проводить самооцінку пізнавальної діяльності, вдосконалює з достатнім рівнем автономності здобуті під час навчання компетенції тощо. Використовує під час навчання історико-країнознавчий матеріал, здатен(на) його пропагувати через просвітницьку діяльність. Керується моральними та етичними нормами,

з повагою і розумінням ставитися до інших світоглядних позицій, враховує гендерний підхід, поважає різноманітність та мультикультурність країн і цивілізацій Азії і Африки.

Оцінка «три» ставиться, якщо у студента (ки) є суттєві помилки в знанні фактичного матеріалу (більше 50%), елементарні уміння і навички; не здатен (на) повною мірою використати знання, уміння і навички на практиці; відповідь не чітка і спрощена, у письмовій роботі є суттєві помилки. Ознайомлений(а) з досягненнями вітчизняної історіографії, джерелознавства, науковими концепціями, та не вміє їх використовувати під час відповіді на запитання, а просто перераховує. **По-середньо** знає історичну термінологію і володіє понятійним апаратом, задовільно орієнтується в історичній хронології, не достатньо володіє просторовою компетенцією; не вміє систематизувати, співставляти, аналізувати, доводити, порівнювати історичний матеріал. Посередньо володіє історичним критичним мисленням, аналізом і синтезом. Здатен (на) по середньо оцінювати суспільні явища, процеси і тенденції історичного розвитку країн і цивілізацій Азії і Африки, до кінця не здатен (на) інтегрувати знання для розв'язання власних та суспільних проблем. Не може переконливо аргументувати, рецензії відповідей ровесників поверхові. Вміє організовувати пошук історичних джерел, але не може їх критично проаналізувати. Не використовує сучасні інформаційно-технологічні ресурси у навчальній діяльності. Знає історичну персоналістику, але не може порівнювати й оцінювати діяльність історичних осіб із позиції загальнолюдських та національних цінностей; визначати роль людського фактора в історії, розкривати внутрішні мотиви й зовнішні чинники діяльності історичних осіб.

Не використовує інноваційні технології і не має синтетичного мислення. Бере пасивну участь у групових формах роботи в межах етики професійних взаємин, зокрема дискусіях, прес-конференціях; не застосовує оптимальну стратегію діяльності, не бере на себе відповідальність; не проводить рефлексію, самооцінку та коригування пізнавальної діяльності. Мінімально використовує під час навчання історико-країнознавчий матеріал. Керується моральними та етичними нормами, з повагою і розумінням ставитися до інших світоглядних позицій, враховує гендерний підхід, поважає різноманітність та мультикультурність країн і цивілізацій Азії і Африки. Вдосконалює з посереднім рівнем автономності здобуті під час навчання компетенції.

Оцінка «два» ставиться, якщо у студента (ки) елементарні знання фактичного матеріалу (до 25%), відсутні уміння і навички, тому не здатен (на) їх використати на практиці; відповідь не змістовна і не доречна, у письмовій роботі є суттєві помилки (більше 75%). Не ознайомлений(а) з досягненнями вітчизняної історіографії, джерелознавства, науковими концепціями, та не вміє їх використовувати під час відповіді на запитання. **Практично не** знає історичну термінологію (до 25%), незадовільно орієнтується в історичній хронології (до 25%), не володіє просторовою компетенцією; не вміє систематизувати, співставляти, аналізувати, доводити, порівнювати історичний матеріал. Не володіє історичним критичним мисленням, аналізом і синтезом. Не здатен (на) оцінювати суспільні явища, процеси і тенденції історичного розвитку країн і цивілізацій Азії і Африки. Відсутня об'єктивна і неупереджена аргументація, самооцінка і оцінка інших. Не вміє організовувати пошук історичних

джерел, не може їх критично проаналізувати. Не використовує сучасні інформаційно-технологічні ресурси у навчальній діяльності. Знає історичну персоналістику на рівні переліку історичних постатей. Не використовує інноваційні технології і не має синтетичного мислення. У групових формах роботи тільки присутній (я) без особистої відповідальності, стратегії; не дотримується норм професійної етики, не виявляє усвідомлення необхідності удосконалення професійних якостей, не вдосконалює здобуті під час навчання компетенції.

❖ Критерії оцінювання індивідуального завдання

Бал	Критерії оцінювання навчальних досягнень
1-2	Кейс виконаний незадовільно, оскільки відтворити його зміст самостійно не може, відповідь недолуга, із значними помилками. Немає навичок командної роботи, не бере на себе відповідальність. Захист кейсу спрощений, із значними помилками. Не здійснював (ла) пошук інформації. Відсутня будь-яка аргументація. Відсутні самостійні висновки і синтетичні зв'язки. Не здатен використати наявний матеріал для роботи. ІКТ використано недоречно. Не виявляє усвідомлення необхідності удосконалення професійних якостей.
3-6	Кейс виконано задовільно. Студент може репродуктивно відтворити змісту кейсу, однак у його відповіді є помилки. Відсутні окремі складові кейсу. Може використати наявний у кейсі навчальний матеріал, але його зміст не достатній; відповідь не чітка і спрощена. Здатен (на) по середньо оцінювати суспільні явища, процеси і тенденції історичного розвитку країн і цивілізацій Азії і Африки, до кінця не здатен (на) інтегрувати знання для розв'язання власних та суспільних проблем. Не може переконливо аргументувати. Вміє організовувати пошук історичної інформації, але не може її критично проаналізувати. Не достатньо використовує сучасні інформаційно-технологічні ресурси під час підготовки кейсу. Визначає роль людського фактора в історії, однак без необхідної аргументації. Не використовує інноваційні технології і не має синтетичного мислення. Бере пасивну участь у кейс-технології; не застосовує оптимальну стратегію діяльності, не бере на себе відповідальність. Керується моральними та етичними нормами, з повагою і розумінням ставитися до інших світоглядних позицій, враховує гендерний підхід, поважає різноманітність та мультикультурність країн і цивілізацій Азії і Африки. Демонструє на посередньому рівні здатність використати знання, уміння і навички, необхідні для роботи в навчальних закладах середньої освіти. Може критично ставитися до результатів своєї праці, виявляє певне усвідомлення необхідності удосконалення професійних якостей.
7-8	Кейс виконаний добре. Помилки під час захисту незначні. Є самостійні висновки на основі сформованих ціннісних орієнтирів і принципів наукової об'єктивності й неупередженості, пропонуються певні способи розв'язання суспільних проблем, що дозволяє в умовах неповної

	<p>(недостатньої) інформації інтегрувати знання для розв'язання власних і суспільних проблем; аргументація є, але не повна (75%). Вміє організовувати пошук, аналіз та інтерпретацію історичної інформації; може використовувати сучасні інформаційно-технологічні ресурси у навчальній діяльності. Може порівнювати й оцінювати діяльність історичних осіб із позиції загальнолюдських та національних цінностей; визначати роль людського фактора в історії, однак не може розкрити внутрішні мотиви й зовнішні чинники діяльності історичних осіб.</p> <p>Має певний рівень синтетичного мислення. Бере участь у роботі підготовки і захисту кейсу в межах етики професійних взаємин, застосовує оптимальну стратегію під час захисту, чітко дає відповіді на запитання однокласників; може приймати рішення на основі сформованих ціннісних орієнтирів. Використовує історико-країнознавчий матеріал, здатен(на) його пропагувати через просвітницьку діяльність. Керується моральними та етичними нормами, з повагою і розумінням ставитися до інших. Демонструє на достатньому рівні здатність використати знання, уміння і навички, необхідні для роботи в навчальних закладах середньої освіти. Може критично ставитися до результатів своєї праці, виявляє усвідомлення необхідності удосконалення професійних якостей.</p>	
--	--	--

9.10 Здатність презентувати власну творчу інтерпретацію (версію, розуміння, оцінку) історичних явищ на основі захисту кейсу, ставити під сумнів усталені погляди, спростовувати стереотипи, при захисті використовує значний обсяг джерел і літератури, висновки самостійні, тези здійснені на високому рівні, студент створив значну кількість роздаткового матеріалу тощо.

Підготовлений у кейсі матеріал здатен використати на практиці; відповідь чітка і завершена. Здатен (на) самостійно на основі сформованих ціннісних орієнтирів оцінювати суспільні явища, процеси і тенденції історичного розвитку країн і цивілізацій Азії і Африки, дотримуючись принципів наукової об'єктивності й неупередженості, пропонувати способи розв'язання суспільних проблем, що дозволить в умовах неповної (недостатньої) інформації інтегрувати знання для розв'язання власних та суспільних проблем; будує переконливу аргументацію, рецензує відповіді ровесників. Вміє організувати комплексний пошук, неупереджений аналіз та інтерпретацію історичної інформації; може використовувати сучасні інформаційно-технологічні ресурси під час підготовки кейсу. Може порівнювати й оцінювати діяльність історичних осіб із позиції загальнолюдських та національних цінностей; визначати роль людського фактора в історії, розкривати внутрішні мотиви й зовнішні чинники діяльності історичних осіб.

Може використати інноваційні технології. Має синтетичне мислення. Бере активну участь у кейсі на всіх етапах його підготовки і презентації в межах етики професійних взаємин, формує аргументацію, базовану на здобутих знаннях, демократичних переконаннях і гуманістичних цінностях; застосовує оптимальну стратегію діяльності, бере на себе відповідальність; проводить рефлексію, самооцінку та коригування пізнавальної діяльності; вміє долати труднощі; приймати рішення на основі сформованих ціннісних орієнтирів. Використовує історико-країнознавчий матеріал, здатен(на) його пропагувати через просвітницьку діяльність. Керується моральними та етичними нормами, з повагою і розумінням ставитися до інших світоглядних позицій, враховує гендерний підхід, поважає різноманітність та мультикультурність країн і цивілізацій Азії і Африки. Демонструє на високому рівні здатність використати знання, уміння і навички, необхідні для роботи в навчальних закладах середньої освіти. Може критично ставитися до результатів своєї праці, бачить шляхи подолання труднощів, виявляє усвідомлення необхідності удосконалення професійних якостей.

❖ **Критерії оцінки виконання контрольної роботи**

❖ **2+1+1+6=10 балів**

1 контрольна (10 балів) +2 контрольна(10 балів) = 20 балів (максимальна кількість)

Тести на знання хронології (1 повністю правильна відповідь – 0,2 бали, частково правильна – 0,1.

10 тестів*0,2= 2 бали (максимальна кількість)

Тести на знання історичних постатей (1 повністю правильна відповідь - 0,2 бали, частково правильна – 0,1. 5

тестів*0,2= 1 бал (максимальна кількість)
 Тести на знання історичних джерел (або історіографії) (1 повністю правильна відповідь - 0,2 бали, частково правильна – 0,1. 5 тестів*0,2= 1 бал (максимальна кількість)
 [Або заповнення контурних карт (1 повністю правильна відповідь - 0,2 бали, частково правильна – 0,1. 5 завдань*0,2= 1 бал (максимальна кількість)]
 2 теоретичні завдання максимальна кількість 6 балів (оцінки сумуються і діляться на 2).

Бал	Критерії оцінювання навчальних досягнень за теоретичне завдання
1-4	<p>Оцінка «два» ставиться, якщо у студента (ки) елементарні знання фактичного матеріалу (до 25%), відсутні уміння і навички, тому не здатен (на) їх використати на практиці; у письмовій роботі є суттєві помилки (більше 75%). Не ознайомлений(а) з досягненнями вітчизняної історіографії, джерелознавства, науковими концепціями, та не вміє їх використовувати під час відповіді на запитання. Практично не знає історичну термінологію і наукову періодизацію (до 25%), незадовільно орієнтується в історичній хронології (до 25%), не володіє просторовою компетенцією; не вміє систематизувати, співставляти, аналізувати, доводити, порівнювати історичний матеріал. Не володіє історичним критичним мисленням, аналізом і синтезом Не здатен (на) оцінювати суспільні явища, процеси і тенденції історичного розвитку країн і цивілізацій Азії і Африки. Відсутня об’єктивна і неупереджена аргументація. Знає історичну персоналістику на рівні переліку історичних постатей. Не має синтетичного мислення, безвідповідально ставиться до обраного фаху.</p>
5-	<p>Оцінка «три» ставиться, якщо у студента (ки) є суттєві помилки в знанні фактичного матеріалу (більше 50%), елементарні уміння і навички; не здатен (на) повною мірою використати знання, уміння і навички на практиці; відповідь не чітка і спрощена, є суттєві помилки. Ознайомлений(а) з досягненнями вітчизняної історіографії, джерелознавства, науковими концепціями на рівні їх перерахунку. По-середньо знає історичну термінологію і володіє понятійним апаратом, задовільно орієнтується в історичній хронології, не достатньо володіє просторовою компетенцією; не вміє систематизувати, співставляти, аналізувати, доводити, порівнювати історичний матеріал. посередньо володіє історичним критичним мисленням, аналізом і синтезом.Здатен (на) по середньо оцінювати суспільні явища, процеси і тенденції історичного розвитку країн і цивілізацій Азії і Африки, до кінця не здатен (на) інтегрувати знання для розв’язання власних та суспільних проблем. Не може переконливо аргументувати. Знає історичну персоналістику, але не може порівнювати й оцінювати діяльність історичних осіб із позиції загальнолюдських та національних цінностей; визначати роль людського фактора в історії, розкривати внутрішні мотиви й зовнішні чинники діяльності історичних</p>

	<p>осіб. Не має синтетичного мислення, враховує гендерний підхід, поважає різноманітність та мультикультурність країн і цивілізацій Азії і Африки. Демонструє вдосконалення з низьким рівнем автономності здобуті під час навчання компетенції.</p>	
4	<p>Оцінка «чотири» ставиться, якщо студент(ка) має глибокі і повні знання програмного матеріалу, усвідомлені уміння і навички, здатен (на) щодо їх застосування на практиці; відповідь чітка і практично завершена, є незначні помилки (не більше 4). Ознайомлений(а) з найновішими досягненнями вітчизняної і зарубіжної історіографії, джерелознавства, науковими концепціями, та, головне вміє їх використовувати під час відповіді на запитання. Знає історичну термінологію, володіє понятійним апаратом, добре орієнтується в історичній хронології, володіє просторовою компетенцією (інтелектуальні операції, що дають змогу бачити за умовно.площинними зображеннями історичні факти, події та явища); створює розумний баланс між соціальною, економічною, політичною і культурною складовою історії, вміє систематизувати, співставляти, аналізувати, доводити, порівнювати історичний матеріал. Достатньо володіє історичним критичним мисленням, аналізом і синтезом. Здатен (на) самостійно на основі сформованих ціннісних орієнтирів оцінювати суспільні явища, процеси і тенденції історичного розвитку країн і цивілізацій Азії і Африки, дотримуючись принципів наукової об'єктивності й неупередженості, пропонувати певні способи розв'язання суспільних проблем; будує аргументацію (75%). Може порівнювати й оцінювати діяльність історичних осіб із позиції загальнолюдських та національних цінностей; визначати роль людського фактора в історії, однак не може розкрити внутрішні мотиви й зовнішні чинники діяльності історичних осіб. Виявляє певний рівень синтетичного мислення; використовує історико-країнознавчий матеріал, враховує гендерний підхід, поважає різноманітність та мультикультурність країн і цивілізацій Азії і Африки. Демонструє вдосконалення з достатнім рівнем автономності здобуті під час навчання компетенції.</p>	

	<p>5 студент(ка) виявляє глибокі, повні, цілісні, міцні і творчо засвоєні знання програмного матеріалу, усвідомлені уміння і навички, необхідні для роботи в навчальних закладах середньої освіти; відповідь чітка і завершена, у відсутні помилки (не більше 2). Ознайомлений(а) з найновішими досягненнями вітчизняної і зарубіжної історіографії, джерелознавства, науковими концепціями, та, головне вміє їх використовувати під час відповіді на запитання, вміє ставити під сумнів сталі принципи та ідеї. Знає історичну термінологію і наукову періодизацію, володіє понятійним апаратом, відмінно орієнтується в історичній хронології, володіє просторовою компетенцією (інтелектуальні операції, що дають змогу бачити за умовно.площинними зображеннями історичні факти, події та явища); створює розумний баланс між соціальною, економічною, політичною і культурною складовою історії, вміє систематизувати, співставляти, аналізувати, доводити, порівнювати історичний матеріал. На високому рівні володіє історичним критичним мисленням, аналізом і синтезом. Здатен (на) самостійно на основі сформованих ціннісних орієнтирів оцінювати суспільні явища, процеси і тенденції історичного розвитку країн і цивілізацій Азії і Африки, дотримуючись принципів наукової об'єктивності й неупередженості, пропонувати способи розв'язання суспільних проблем; будує переконливу аргументацію. Може порівнювати й оцінювати діяльність історичних осіб із позиції загальнолюдських та національних цінностей; визначати роль людського фактора в історії, розкривати внутрішні мотиви й зовнішні чинники діяльності історичних осіб. Виявляє синтетичне мислення; використовує історико-країнознавчий матеріал, враховує гендерний підхід, поважає різноманітність та мультикультурність країн і цивілізацій Азії і Африки Демонструє вдосконалення з високим рівнем автономності здобуті під час навчання компетенції.</p>	
<p>Вимоги до письмової роботи</p>	<p>Семестровий підсумковий контроль з навчальної дисципліни є обов'язковою формою контролю навчальних досягнень студента. Він проводиться відповідно до навчального плану у вигляді семестрового екзамену у терміни, встановлені графіком навчального процесу та в обсязі навчального матеріалу, визначеному робочою програмою дисципліни. Екзамен – форма підсумкового контролю, яка передбачає перевірку розуміння студентом теоретичного та практичного програмного матеріалу з усієї дисципліни, здатності творчо використовувати здобуті знання та вміння, формувати власне ставлення до певної проблеми тощо. Зміст екзаменаційних завдань та критерії оцінювання встановлюються кафедрою всесвітньої історії.</p> <p>Семестровий екзамен <i>оцінюється від 1 до 50 балів</i>. Зміст питань, що виносяться на екзамен, форма та структура завдань та їх оцінювання визначається керівником курсу, затверджується на засіданні кафедри.</p> <p>Отриманий в результаті здачі екзамену бал додається до виставлених балів за семінарські заняття та індивідуальні завдання, виконані в результаті самостійної роботи, і складає підсумковий семестровий бал.</p> <p>Екзаменаційна робота з навчальної дисципліни передбачає формулювання завдань: 3 – теоретичних, 4 –</p>	

знання історичних постатей, 2 – знання термінів та 5– знання хронології.

Три теоретичні завдання (по 13 балів кожне): $13+13+13=39$

Тестове завдання на знання хронології: 5 завдань по 1 балу=5 балів

Тестове завдання на знання історичних постатей або історичних термінів: 6 завдань по 1 балу=6 балів

Критерії оцінювання завдань на екзамені (наведено максимальну кількість балів, яку можна здобути за відповідь на кожне завдання):

Завдання	Кількість балів
1 теоретичне	12 балів
2 теоретичне	12 балів
3 теоретичне	12 балів
5 знання хронології	$0,2 \text{ бал} \cdot 10 = 2 \text{ балів}$
4 знання історичних постатей	$1 \text{ бал} \cdot 4 = 4 \text{ бали}$
3 знання історичних термінів	$1 \text{ бал} \cdot 3 = 3 \text{ бали}$
1 практичне (характеристика історичного джерела)	5 бали
Разом	50 балів

Університетська шкала	Національна шкала
40 – 50 балів	Відмінно (5)
30 – 39 балів	Добре (4)
25 – 29 балів	Задовільно (3)
1 – 24 балів	Незадовільно (2)

Бал	Критерії оцінювання навчальних досягнень за теоретичне завдання
1	
1-3	у студента (ки) елементарні знання фактичного матеріалу (до 25%), відсутні уміння і навички, тому не здатен (на) їх використати на практиці; у письмовій роботі є суттєві помилки (більше 75%). Не ознайомлений(а) з досягненнями вітчизняної історіографії,

		<p>джерелознавства, науковими концепціями, та не вміє їх використовувати під час відповіді на запитання. Практично не знає історичну термінологію (до 25%), незадовільно орієнтується в історичній хронології (до 25%), не володіє просторовою компетенцією; не вміє систематизувати, співставляти, аналізувати, доводити, порівнювати історичний матеріал. Не володіє історичним критичним мисленням, аналізом і синтезом. Не здатен (на) оцінювати суспільні явища, процеси і тенденції історичного розвитку країн і цивілізацій Азії і Африки. Відсутня об'єктивна і неупереджена аргументація. Знає історичну персоналістику на рівні переліку історичних постатей. Не має синтетичного мислення, не демонструє елементарне вдосконалення здобутих під час навчання компетенцій, безвідповідально ставиться до обраного фаху.</p>	
	4-6	<p>у студента (ки) є суттєві помилки в знанні фактичного матеріалу (більше 50%), наявні помітні прогалини у формуванні умінь і навичок, що не дозволить повною мірою використати їх у професійній діяльності; використанні знань, умінь і навичок на практиці; відповідь не чітка і спрощена, є суттєві помилки. Ознайомлений(а) з досягненнями вітчизняної історіографії, джерелознавства, науковими концепціями на рівні їх перерахунку. По-середньо знає історичну термінологію і володіє понятійним апаратом, задовільно орієнтується в історичній хронології, не достатньо володіє просторовою компетенцією; не вміє систематизувати, співставляти, аналізувати, доводити, порівнювати історичний матеріал. Здатен (на) по середньо оцінювати суспільні явища, процеси і тенденції історичного розвитку країн Азії і Африки, до кінця не здатен (на) інтегрувати знання для розв'язання власних та суспільних проблем. Не може переконливо аргументувати. Знає історичну персоналістику, але не може порівнювати й оцінювати діяльність історичних осіб із позиції загальнолюдських та національних цінностей; визначати роль людського фактора в історії, розкривати внутрішні мотиви й зовнішні чинники діяльності історичних осіб. Не має синтетичного мислення, враховує гендерний підхід, поважає різноманітність та мультикультурність країн і цивілізацій Азії і Африки. Демонструє елементарне вдосконалення здобутих під час навчання компетенцій.</p>	
	7-9	<p>студент(ка) має добрі знання програмного матеріалу (75%), сформовані уміння і навички, здатен (на) застосовувати знання, уміння і навички у професійній діяльності; відповідь чітка і практично завершена, є незначні помилки (не більше 4). Ознайомлений(а) з найновішими досягненнями вітчизняної і зарубіжної історіографії, джерелознавства, науковими концепціями, та, головне вміє їх використовувати під час відповіді на запитання. Знає історичну термінологію, володіє понятійним апаратом, добре орієнтується в історичній хронології, володіє просторовою компетенцією (інтелектуальні операції, що дають змогу бачити за умовно-площинними</p>	

	<p>зображеннями історичні факти, події та явища); створює розумний баланс між соціальною, економічною, політичною і культурною складовою історії, вміє систематизувати, співставляти, аналізувати, доводити, порівнювати історичний матеріал. Здатен (на) самостійно на основі сформованих ціннісних орієнтирів оцінювати суспільні явища, процеси і тенденції історичного розвитку країн Азії і Африки, дотримуючись принципів наукової об'єктивності й неупередженості, пропонувати певні способи розв'язання суспільних проблем; будує аргументацію (75%). Може порівнювати й оцінювати діяльність історичних осіб із позиції загальнолюдських та національних цінностей; визначати роль людського фактора в історії, однак не може розкрити внутрішні мотиви й зовнішні чинники діяльності історичних осіб.</p> <p>Виявляє певний рівень синтетичного мислення; використовує історико-краєзнавчий матеріал, враховує гендерний підхід, розуміє значення культури як форми людського існування, поважає різноманітність та мультикультурність країн і цивілізацій Азії і Африки. Демонструє достатнє вдосконалення здобутих під час навчання компетенцій.</p>	
	<p>10-12 студент(ка) виявляє глибокі, повні, цілісні, міцні і творчо засвоєні знання програмного матеріалу, усвідомлені уміння і навички, необхідні для роботи в навчальних закладах середньої освіти; відповідь чітка і завершена, у відсутні помилки (не більше 2). Ознайомлений(а) з найновішими досягненнями вітчизняної і зарубіжної історіографії, джерелознавства, науковими концепціями, та, головне вміє їх використовувати під час відповіді на запитання, вміє ставити під сумнів сталі принципи та ідеї. Знає історичну термінологію, володіє понятійним апаратом, відмінно орієнтується в історичній хронології, володіє просторовою компетенцією (інтелектуальні операції, що дають змогу бачити за умовно-площинними зображеннями історичні факти, події та явища); створює розумний баланс між соціальною, економічною, політичною і культурною складовою історії, вміє систематизувати, співставляти, аналізувати, доводити, порівнювати історичний матеріал. Здатен (на) самостійно на основі сформованих ціннісних орієнтирів оцінювати суспільні явища, процеси і тенденції історичного розвитку країн Азії і Африки, дотримуючись принципів наукової об'єктивності й неупередженості, пропонувати способи розв'язання суспільних проблем; будує переконливу аргументацію. Може порівнювати й оцінювати діяльність історичних осіб із позиції загальнолюдських та національних цінностей; визначати роль людського фактора в історії, розкривати внутрішні мотиви й зовнішні чинники діяльності історичних осіб. Виявляє синтетичне мислення; використовує історико-країнознавчий матеріал, враховує гендерний підхід, розуміє значення культури як форми людського існування, поважає різноманітність та мультикультурність країн і цивілізацій Азії і Африки. Демонструє вдосконалення на високому рівні здобуті під час навчання компетенції.</p>	

	<p>Зміст питань, що виносяться на екзамен, форма та структура завдань та їх оцінювання визначається керівником курсу, затверджується на засіданні кафедри. Отриманий в результаті здачі екзамену бал додається до виставлених балів за семінарські заняття і складає підсумковий семестровий бал.</p>	
Семінарські заняття	7 семестр	
	Китай у другій половині XIX – на початку XX ст. Революція 1911-1913 рр.	2
	Японія у другій половині XIX - на початку XX ст.	2
	Корея в XVII - на початку XX ст.	2
	Країни Південно-Східної Азії в XVII - на початку XX ст.	2
	Індія у другій половині XIX - на початку XX ст.	2
	Афганістан в XVII - на початку XX ст.	2
	Іран у другій половині XIX - на початку XX ст. Революція 1905-1911 рр.	2
	Туреччина у другій половині XIX - на початку XX ст. Революція 1908 р.	2
	Арабські країни у другій половині XIX - на початку XX ст.	2
8 семестр		

	Корея у 1918-1945 рр.	2	
	Країни Індокитайського півострова і Південно-Східної Азії у 1918-1945 рр.	2	
	Афганістан у 1918-1945 рр.	2	
	Іран у 1918-1945 рр.	2	
	Туреччина у 1918-1945 рр.	2	
	Тропічна і Південна Африка у 1918-1945 рр.	2	
	Китай у другій половині ХХ — на початку ХХІ ст.	2	
	Японія у другій половині ХХ — на початку ХХІ ст.	2	
	Корея у другій половині ХХ — на початку ХХІ ст.	2	
	Країни Індокитайського півострова і Південно-Східної Азії у другій половині ХХ — на початку ХХІ ст.	2	

	Індія, Пакистан і Бангладеш від здобуття незалежності до початку ХХІ ст.	2		
	Афганістан у другій половині ХХ — на початку ХХІ ст.	2		
	Іран у другій половині ХХ — на початку ХХІ ст.	2		
	Туреччина у другій половині ХХ — на початку ХХІ ст.			
	Арабські країни у другій половині ХХ — на початку ХХІ ст.	2		
	Тропічна і Південна Африка у другій половині ХХ — на початку ХХІ ст.	2		
	Заочне відділення (7 семестр)			
	Китай у другій половині ХІХ – на початку ХХ ст. Революція 1911-1913 рр.	2		
	Індія у другій половині ХІХ - на початку ХХ ст.	2		
	Заочне відділення (8 семестр)			

	Туреччина у 1918-1945 рр.	2
	Японія у другій половині ХХ — на початку ХХІ ст.	2
	Тропічна і Південна Африка у другій половині ХХ — на початку ХХІ ст.	2
Умови допуску до підсумкового контролю	<p>Належне виконання:</p> <p>1) змісту питань планів семінарських занять, а також завдань, які виносяться на самостійну роботу.</p> <p>2) індивідуальних робіт</p> <p>Студент (-ка) допускається до підсумкового контролю (екзамену) за умови відпрацювання усіх «заборгованостей» та набору 25 і більше балів.</p>	
7. Політика курсу		
<p>Лекції передбачають системний і послідовний виклад навчального матеріалу. Відвідування лекцій для студентів є обов'язковим. Відвідування та активна участь студентів у роботі семінарських занять також є обов'язковою умовою успішного складання курсу. Пропонуються наступні форми роботи на семінарських заняттях: виступ, опонування, рецензія, участь у дискусії, прес-конференції, захист кейсів ін. При цьому враховуватимуться лише логічно обґрунтовані виступи, альтернативна теза чи спростування поданої, а не фактична підтримка тези виступаючого, змістовне рецензування та коментар чи доповнення, що дійсно сприятиме розгляду проблеми. Політика курсу передбачає перездачу усіх невиконаних завдань в силу серйозних запізнь на заняття або пропущених пар без поважних причин. За умови відсутності студента (-ки) на лекції чи семінарського заняття, отримання негативної оцінки на семінарських заняттях або ж невчасного виконання індивідуальної роботи визначений день для відпрацювання пропущених аудиторних занять, негативних оцінок та подачі індивідуальних робіт – середа, 14.00 год. – 16.00 год. У випадку запозичених робіт, випадків плагіату, виявів академічної недоброчесності (списування), недобропорядної поведінки в аудиторії викладач пропонує студентові (-ці) повторно виконати необхідний вид роботи.</p>		

7. Політика курсу

Відвідування занять і виконання навчального навантаження студентами. Лекції передбачають системний і послідовний виклад навчального матеріалу. Відвідування лекцій для студентів є обов'язковим.

Відвідування та активна участь студентів у роботі семінарських занять також є обов'язковою умовою успішного складання курсу. Пропонуються наступні форми роботи на семінарських заняттях: виступ, опонування, рецензія, участь у дискусії. При цьому враховуватимуться лише логічно обґрунтовані виступи, альтернативна теза чи спростування поданої, а не фактична підтримка тези виступаючого, змістовне рецензування та коментар чи доповнення, що дійсно сприятиме розгляду проблеми.

Обов'язковим є написання запланованих письмових (контрольних, самостійних, індивідуальних) робіт.

Студенти мають інформувати керівництво факультету та викладача про неможливість відвідати заняття. У будь-якому випадку студенти зобов'язані дотримуватися усі строків визначених для виконання усі видів письмових робіт, передбачених курсом.

Академічна доброчесність:

Очікується, що роботи студентів будуть їх оригінальними дослідженнями чи міркуваннями. Відсутність посилань на використані джерела, фабрикування джерел, списування, втручання в роботу інших студентів становлять, але не обмежують, приклади можливої академічної недоброчесності. Виявлення ознак академічної недоброчесності в письмовій роботі студента є підставою для її незарахування викладачем, незалежно від масштабів плагіату чи обману.

Література. Уся література, яку студенти не зможуть знайти самостійно, буде надана викладачем виключно в освітніх цілях без права її передачі третім особам. Студенти заохочуються до використання також й іншої літератури та джерел, яких немає серед рекомендованих.

8. Рекомендована література

Література з нової історії країн Азії і Африки.

Базова

Бродський Р.М., Єнольський З.А. Нова історія країн Азії та Африки: Період домонополістичного капіталізму (1642-1870).- К.: Вища школа, 1979.

Бродський Р.М., Єнольський З.А. Нова історія країн Азії та Африки: 1870-1917: Навчальний посібник.- Львів: Вища школа, 1986.

Васильєв Л.С. История Востока: В 2 т.: Учебник по спец. «История».— М.: Высш. школа, 1998.

Головченко В.І., Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець ХІХ — друга третина ХХ ст.). - К., 2010.

Губер А.А., Ким Г.Ф., Хейфец А.Н. Новая история стран Азии и Африки: Учебник.— М.: Наука, 1982.

История Востока: В 6 т.- Т. 3: Восток на рубеже средневековья и нового времени: XVI-XVIII вв.- М.: Изд. фирма «Вост. литература», 1999; Т. 4: Восток в новое время (конец XVIII —начало ХХ в.).— Кн. 1.—М.: Изд. фирма «Вост. литература», 2004; Кн. 2.—М.: Изд. фирма «Вост. литература», 2005.

- История Африки в XIX — начале XX в.— М.: Наука, 1984.
- История стран Азии и Африки в новое время: В 2 ч.: Учебник.— М.: Изд-во МГУ, 1989 (Ч. 1), 1991 (Ч. 2).
- Кириченко В.П. Нова історія країн Азії, Африки та Латинської Амери. - К., 2012.
- Новая история стран Азии и Африки, XVI-XIX века: Учебник: В 3 ч. / Под ред. А.М. Родригеса.- М.: Гуманит. изд. центр ВЛАДОС, 2004.
- Политическая история государств Азии и Северной Африки, XX век: Учебное пособие для вузов: В 2-х т.- Т. 1.- М.: Магистр, 1996.
- Поп Ю.І. Нова історія країн Азії і Африки (XVI- поч. XX ст.). - К., 2012.
- Розалиев Ю.Н. Новая и новейшая история стран Азии и Африки: [Учебное пособие для вузов по специальности «История»].- М.: Высш. школа, 1987.
- Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: Пост середньовічний Схід (XVIII - друга половина XIX ст.).- Київ: Либідь, 2007.

Допоміжна

Загальні питання

- Алаев Л.Б. Формационные черты феодализма и Восток // Народы Азии и Африки. -1987. - № 3. - С. 78-90.
- Бродель Ф. Материальная цивилизация, экономика и капитализм, XV-XVIII вв.- В 3 т.- М.: Прогресс, 1986-1992.
- Васильев Л.С. История религий Востока: [Учебное пособие для вузов].- 3-е изд.- М.: Кн. дом «Университет», 1998.
- Еремеев Д. Почему Восток отстал от Запада // Азия и Африка сегодня.- 1989.- № 7, 9, 11.
- Жуков Е.М., Барг М.А., Черняк Е.Б., Павлов В.И. Теоретические проблемы всемирно-исторического процесса.- М.: Наука, 1979.
- Иванов Н.А. Восток: новые подходы к изучению истории // Восток.- 1993.- № 4.- С. 5-11.
- Илюшечкин В.П. О происхождении и эволюции понятия «феодализм» // Народы Азии и Африки.- 1987.- № 6.- С. 72-85.
- Илюшечкин В.П. Проблемы формационной характеристики сословно-классовых обществ: (Научная разработка).- М.: Наука, 1986.
- Илюшечкин В.П. Теория стадийного развития общества: История и проблемы.- М.: Изд. фирма «Вост. литература», 1996.
- Илюшечкин В.П. Эксплуатация и собственность в сословно-классовых обществах: (Опыт системно-структурного исследования).- М.: Наука, 1990.
- Индия и Китай: Две цивилизации - две модели развития: [«Круглый стол»] // Мировая экономика и международные отношения.- 1988.- № 4, 6, 8.
- Новая история стран Азии и Африки: Исследование и преподавание: [Обсуждение в связи с третьим изданием учебника для вузов] // Народы Азии и Африки.- 1985.- № 1.- С.134-158.
- Нуреев Р.М. Экономический строй докапиталистических формаций: (Диалектика производительных сил и производственных отношений).- Душанбе: Дониш, 1989.
- Петров А.М. Великий шелковый путь: О самом простом, но малоизвестном.-

М.: Изд. фирма «Вост. литература», 1996.

Петров А.М. Запад - Восток: Из истории идей и вещей: Очерки.- М.: Изд. фирма «Вост. литература», 1995.

Петров А.М. Новые задачи старинной науки и некоторые материалы к изучению экономической истории Востока // Народы Азии и Африки.- 1989.- № 2.- С. 66-79.

Тойнби А. Дж. Постигание истории: Сборник: Пер. с англ.- М.: Прогресс; Культура, 1996.

Тойнби А. Дж. Цивилизация перед судом истории: Сборник: Пер. с англ.- М.: Прогресс; Культура; Ювента, 1996.

Черняк Е.Б. Цивилиография: Наука о цивилизации.- М.: Междунар. отношения, 1996. Чешков М.А. Мирочелостность и её история // Вопросы истории.- 1995.- № 2.

Чешков М.А. «Новая наука», постмодернизм и целостность современного мира // Вопросы философии.- 1995.- № 4.

Эволюция восточных обществ: синтез традиционного и современного / Э.Н. Галич, А.В. Гордон, А.В. Журавский и др.; Отв. ред. Л.И. Рейснер, Н.А. Симония.- М.: Наука, 1984.

История дипломатии.— Т. 1, 2.— М.: Госполитиздат, 1959 (Т. 1), 1963 (Т. 2).

История народов Восточной и Центральной Азии с древнейших времён до наших дней.— М.: Наука, 1986.

Международные отношения на Дальнем Востоке.- Кн. 1: (Конец XVII в. - 1917 г.).- М., 1973.

Новая история стран Азии (вторая половина XIX - начало XX вв.): Учебное пособие.- М.: Социально-политический журнал, 1995.

Практикум по новой истории Азии / Под ред. В.И. Овсянникова.- М.: Просвещение, 1990.

Хрестоматия по новой истории.- Т. 1-2.- М.: Соцэкгиз, 1963 (Т. 1), 1965 (Т. 2).

Япония

Агаев С.Л. «Мэйдзи исин»: революция или реформа? (Опыт историко-типологического анализа) // Народы Азии и Африки.- 1978.- № 2.

Агаев С.Л. «Революция сверху»: генезис и пути развития // Вопросы философии.- 1976.- № 11.

Верисоцкая Е.В. Идеология японского экспансионизма в Азии в конце XIX - начале XX вв.: [В 2 ч.]- М.: Наука, 1990.

Горегляд В.Н. Общественная мысль и религии в эпоху Эдо // Из истории общественной мысли Японии XVII-XIX вв.- М., 1990.- С. 12-27.

Дайдодзи Юдзан. Будосесинсю; Цунэтомо Ямямото. Хагакурэ // Книга самурая.- СПб.: Евразия, 2000.- С. 14-220.

Дискуссионные проблемы японской истории.- М.: Наука, 1991.

Жуков Е.М. К вопросу об оценке «Революции Мэйдзи» // Вопросы истории.- 1968.- № 2.- С. 51-65.

Жуков А. Первые европейцы в Японии: [XVI-XVII вв. Исторический очерк] // Азия и Африка сегодня.- 1976.- № 6.- С. 45-47.

Ирумада Н. Новое толкование истории страны и регионализма в Японии //

ЭКО.- 1998.- № 3.- С. 156-163.

Искендеров А.А. Тоётоми Хидэёси.- М.: Наука, 1984.

История Японии: Учебное пособие: В 2 т. / РАН, Институт востоковедения.- М.: ИВ, 1998.

Кин Д. Японцы открывают Европу. 1720-1830.- М.: Наука, 1972.

Конрад Н.И. Столетие японской революции // Народы Азии и Африки.- 1968.- № 4.- С. 59-65.

Кузнецов Ю.Д., Навлицкая Г.Б., Сырицын И.М. История Японии: Учебник.— М.: Высш. шк., 1988.

Лещенко Н.Ф. Социально-экономические и природные факторы динамики численности населения Японии в период Токугава // Восток.- 2001.- № 1.- С. 24-34.

Мак-Клейн Д.Л. От сёгуната Токугавы в XXI век.- М.: АСТ: Астрель, 2006.

Мещеряков А.Н. Император Мэйдзи и его Япония.- М.: Натилс: Рипол Классик, 2006.

Мещеряков А.Н. «Христианское столетие» в Японии: проблема культурного отторжения // Восток.- 1993.- № 5.- С. 46-52.

Михайлова Ю.Д. Общественно-политическая мысль Японии, 60-80-е годы XIX в.- М.: Наука, 1991.

Молодяков В.Э. Консервативная революция в Японии: идеология и политика.- М.: Изд. фирма «Вост. литература», 1999.

Молодяков В.Э. —Мэйдзи исин|| - консервативная революция // Проблемы Дальнего Востока.- 1993.- № 6.- С. 112-117.

Молодяков В.Э. "Образ Японии" в Европе и России второй половины XIX - начала XX века.- М.: Ин-т востоковедения, 1996.

Молодяков В.Э. «Реставрация», «революция» или...? (К вопросу о характере Мэйдзи исин в контексте всемирной истории) // Восток.- 2002.- № 3.- С. 53-62.

Молодякова Э.В., Макарьянц С.Б. Опыт столетней модернизации Японии // Восток.- 1993.- № 2.- С. 99-109.

Накамура Синтаро. Японцы и русские: Из истории контактов.- М.: Прогресс, 1983.

Очерки новой истории Японии. 1640-1917.- М., 1958. Сигрейв, Ст. и П. Династия Ямато.- М.: АСТ: Люкс, 2005.

Сила-Новицкая Т.Г. Культ императора в Японии: мифы, история, доктрины, политика. - М.: Наука, 1990.

Спеваковский А.Б. Религия синто и войны.- Л.: Лениздат, 1987. Спеваковский А.Б. Самураи - военное сословие Японии.- М.: Наука, 1981.

Таксами Ч.М., Косарев В.Д. Кто вы, айны?: Очерк истории и культуры.- М.: Мысль, 1990.

Топоров В.Н. Россия и Япония на встречающих путях // Народы Азии и Африки.- 1989.- № 5. С.- 47-61.

Топеха П.П. Падение сёгуната // Учёные записки Ин-та востоковедения АН СССР.- 1959.- Т. 23.- С. 116-128.

Тояма Сигэки. Мэйдзи исин.- М.: Изд. восточной литературы, 1959.

Файнберг Э.Я. Начало экспансии европейских держав в Японии (1542-1640 гг.)

// Япония. Вопросы истории.- М.: Изд. восточной литературы, 1959.- С. 22-66.
Филиппов А.В. "Стостатейные установления Токугава" 1616 г. и "Кодекс из ста статей" 1742 г.: Право, общество и идеология Японии первой половины эпохи Эдо [Пер. текстов и исслед.]- СПб.: Изд-во С.-Петербур. ун-та, 1998.
Хани Горо. История японского народа.- М.: Изд. восточной литературы, 1957.
Ханин З.Я. Социальные группы японских париев: (Очерк социальной истории XVII- XIX вв.).- М.: Наука, 1980.
Черевко К.Е. Зарождение русско-японских отношений. XVII-XIX века.- М.: Наука, 1999.
Щетинина Е.В. Эволюция японского экспансионизма во второй половине XIX в. // Проблемы Дальнего Востока.- 1984.- № 4.- С. 128-139.
Япония: Справочник.— М.: Республика, 1992.

Китай

Белов Е.А. Краткая история Синьхайской революции. 1911-1913: Учеб. пособие.- М.: Изд. фирма «Вост. литература» РАН, 2001.
Березный Л.А. О некоторых проблемах истории Синьхайской революции // Народы Азии и Африки.- 1971.- № 5.- С. 56-62.
Восстание ихэтуаней: Документы и материалы.- М.: Наука, 1968.
Ефимов Г.В. Буржуазная революция в Китае и Сунь Ятсен (1911-1913 гг.): Факты и проблемы.- М.: Наука, 1974.
Златкин И.Я. История Джунгарского ханства, 1635-1758.- 2-е изд.- М.: Наука, 1983.
Зотов О.В. Китай и Восточный Туркестан в XV-XVIII вв.: Межгосударственные отношения.- М.: Наука, 1991.
Илюшечкин В.П. Крестьянская война тайпинов.- М.: Наука, 1967.
История Китая / Л.С. Васильев, З.Г. Лапина, А.В. Меликсетов и др.— М.: Изд-во МГУ, 1998.
История Китая с древнейших времен до наших дней: Учебное пособие / Отв. ред. Л.В. Симоновская и М.Ф. Юрьев.- М.: Наука, 1974.
Калюжная Н.М. Восстание ихэтуаней (1898-1901).- М.: Наука, 1978.
Кара-Мурза Г.С. Тайпины. Великая крестьянская война и тайпинское государство в Китае. 1850-1864.- Изд. 3-е.- М.: Учпедгиз, 1957.
Костяева А.С. Народные движения в Китае в 1901-1911 гг.- М.: Наука, 1970.
Костяева А.С. Тайные общества Китая в первой четверти XX века.- М.: Изд. фирма «Вост. литература», 1995.
Краткая история уйгуров / Исхаков Г.М., Литвинский Б.А., Шеркова Т.А. и др.- Алма-Ата: Гылым, 1991.
Кулешов Н.С. Россия и тибетский кризис начала XX века // Вопросы истории.- 1990.- № 11.- С. 152-160.
Лайнгер С.Р. Из истории китайского эмиграционного движения: середина XIX - начало XX в.- М.: Наука, 1992.
Ларин В.Л. Юго-Западный Китай во второй половине XVII - 70-х годах XIX в.: Проблемы региональной истории.- М.: Наука; ИФ «Вост. литература», 1994.
Непомнин О.Е. История Китая. Эпоха Цинн. XVII – начало XX века.- М.: Изд. фирма «Вост. литература» РАН, 2005.

Непомнин О.Е. Социально-экономическая история Китая, 1894-1914.- М.: Наука, 1980.

Новая история Китая / Отв. ред. С.Л. Тихвинский.- М.: Наука, 1972.

Семанов В.И. Из жизни императрицы Цыси (1835-1908).- 2-е изд.- М.: Наука, 1979.

Сидихменов В.Я. Маньчжурские правители Китая.- М.: Наука, 1985.

Симоновская Л.В. Антифеодалная борьба китайских крестьян в XVII в.- М.: Наука, 1966.

Синьхайская революция 1911-1913 гг.: Сб. документов и материалов.- М.: Наука, 1968.

Сладковский М.И. Китай и Англия.- М.: Наука, 1980.

Стабурова Е.Ю. Политические партии и союзы в Китае в период Синьхайской революции.- М.: Наука, 1992.

Тайные общества в старом Китае: Сб. статей / Отв. ред. В.П. Илюшечкин - М.: Наука, 1970.

Тайпинское восстание. 1850-1864 гг.: Сб. документов.- М.: Изд. вост. лит., 1960.

Тихвинский С.Л. Движение за реформы в Китае в конце XIX в.- Изд. 2-е.- М.: Наука, 1980.

Тихвинский С.Л. Китай и всемирная история.- М.: Наука, 1988.

Тихвинский С.Л. Политика «самоусиления» правящих кругов Китая (1860-1895 гг.) // Вопросы истории.- 1969.- № 4.- С. 78-98.

Ткаченко Г.А. Культура Китая: Словарь-справочник.- М.: Муравей, 1999.

Фицджеральд С.П. Китай: Краткая история культуры: Пер. с англ.- СПб.: Евразия, 1998.

Хуа Ган. История революционной войны тайпинов: Пер. с кит.- М.: Изд. иностр. лит., 1952.

Чудодеев Ю.В., Каткова З.Д. Китай - Япония: любовь или ненависть?: К проблеме эволюции социально-психологических и политических стереотипов взаимовосприятия (VII в. н.э. - 20-е годы XX в.).- М.: ИВ, 1995.

Корея

Василевская И.И. Колониальная политика Японии в Корее накануне аннексии. (1904-1910 гг.).- М.: Наука, 1975.

Забровская Л.В. Политика Цинской империи в Корее, 1876-1910 гг.- М.: Наука, 1987. История Кореи: С древнейших времён до наших дней.- Т. 1.- М.: Наука, 1974.

История Кореи (Новое прочтение) / Под ред. А.В. Торкунова.- М.: МГИМО; «РОСПЭН», 2003.

Ланьков А.Н. Политическая борьба в Корее XVI-XVIII вв.- СПб.: Центр «Петербург. востоковедение», 1995.

Лекции по истории Кореи / Чжун Сук Бэ, Ю.В. Ванин и др.- М.: ТОО «Экслибрис-Пресс», 1997.

Ли Ги Бек. История Кореи: Новая трактовка.- М., 2002.

Ли Чен Вон. Очерки новой истории Кореи: Пер. с кор.- М.: Изд. иностр. лит.,

1952.

Пак Чон Хе. Русско-японская война 1904-1905 гг. и Корея.- М.: Изд. фирма «Вост. литература», 1997.

Тягай Г.Д. Очерк истории Кореи во второй половине XIX в.- М.: Изд. вост. лит., 1960.

Тягай Г.Д. Крестьянское восстание в Корее 1893-1895 гг.- М.: Изд. АН СССР, 1953. Тягай Г.Д. Формирование идеологии национально-освободительного движения в Корее.- М.: 1983.

Країни Південно – Східної Азії

Архипов В.Я. Экономическое развитие Индонезии в колониальный период. (Эпоха империализма) // Вопросы истории.- 1970.- № 6.- С. 63-72.

Берзин Э.О. История Таиланда: (Краткий очерк).- М.: Наука, 1973.

Васильев В.Ф. Очерки истории Бирмы: 1885-1947.- М.: Изд-во вост. лит., 1962.

Дементьев Ю.П. Политика Франции в Индокитае и образование Индокитайского союза (1858-1907).- М.: Наука, 1975.

Журавлёва Л.Н. Внешняя политика Бирмы и экспансия капиталистических держав в 60-х - первой половине 90-х годов XIX века.- Саратов: Изд-во Саратовского ун-та, 1981.

История Вьетнама / Пер. с вьет.- М.: Наука, 1983.

История Вьетнама: [Учебник для вузов по направлению и спец. «История»: В 2 ч.] / Ин-т стран Азии и Африки при МГУ, Ин-т практ. востоковедения.- М.: Изд-во МГУ, 1995.

История Вьетнама: Середина XIX - середина XX в. / Пер. с вьет.- М.: Наука, 1991. История Индонезии: Учебник / Бандиленко Г.Г. и др.- М.: Изд-во МГУ, 1992. История Кампучии: Краткий очерк.- М.: Наука, 1981.

Козлова М.Г. Английское завоевание Бирмы.- М.: Наука, 1972.

Крашенинникова Н.А. Система колониального управления в Нидерландской Индии (Индонезии) во второй половине XIX - первой половине XX века // Труды Ун-та дружбы народов им. Лумумбы.- 1971.- Т. 54: Серия «Право».- Вып. 2.- С. 32-46.

Левонтова Ю.О. История Филиппин: Краткий очерк.- М.: Наука, 1979.

Миго А. Кхмеры: История Камбоджи с древнейших времён / Пер. с франц.- М.: Наука, 1973.

Мовчанюк П.М. Яванская народная война (1825-1830 гг.).- М.: Наука, 1969.

Можейко И.В., Узянов А.Н. История Бирмы: (Краткий очерк).- М.: Наука, 1973.

Новая история Вьетнама / С.А. Мхитрян и др.- М.: Наука, 1980.

Огнетов И.А. Славная страница борьбы Вьетнама за независимость: [О восстании Тэйшонов 1771-1802 гг.: Исторический очерк].- Вопросы истории.- 1976.- № 2.- С. 99-112.

Подберезский И.В. Католическая церковь на Филиппинах.- М.: Наука, 1988.

Подберезский И.В. Хосе Рисаль.- М.: Молодая гвардия, 1985.

Ребрикова Н.В. Очерки новой истории Таиланда. (1768-1917).- М.: Наука, 1966.

Сухарьков И.А. Филиппинский национальный герой Хосе Рисаль (1861-1896) // Вопросы истории.- 1970.- № 1. С. 205-209.

Сухарьков И.А. «Великий плебей» Филиппинской революции: [А. Бонифасио.

1863-1897] // Вопросы истории.- 1972.- № 6.- С. 200-204.

Тюрин В.А. История Малайзии: Краткий очерк.- М.: Наука, 1980.

Чешков М.А. Очерки истории феодального Вьетнама: (По материалам вьетнамских хроник XVIII-XIX вв.).- М.: Наука, 1966.

Юго-Восточная Азия в мировой истории / Под ред. С.Н. Ростовского и др.- М.: Наука, 1977.

Індія

Антонова К.А. Английское завоевание Индии в XVIII веке.- М.: Изд. вост. лит., 1958. Антонова К.А., Бонгард-Левин Г.М., Котовский Г.Г. История Индии: Краткий очерк. - М.: Мысль, 1973.

Ашрафян К.З. Общинное и частное землевладение в Могольской Индии: (По земельным документам XVI - середины XVIII в.) // Восток.- 1996.- № 2.- С. 21-34.

Бэшем А. Чудо, которым была Индия / Пер. с англ.- М.: Наука, 1977.

Ванина Е.Ю. Идеи и общество в Индии XVI-XVIII вв.- М.: Наука, ИФ «Вост. литература», 1993.

Ганьковский Ю.В., Гуревич Н.М. Очерки земельно-налогового обложения в колониальной Индии // Народы Азии и Африки.- 1978.- № 6.

Гольдберг Н.М. Очерки по истории Индии: Национально-освободительное движение в новое время.- М.: Наука, 1965.

Индуизм. Джайнизм. Сикхизм: Словарь / Алаев Л.Б. и др.- М.: Республика, 1996.

Каплан А.Б. Путешествие в историю: Французы в Индии.- 2-е изд.- М.: Наука, 1979.

Кочнев В.И. Государство сикхов и Англия.- М.: Наука, 1968.

Кудрявцев М.К. Кастовая система в Индии.- М.: Наука, 1992.

Марек Я. По следам султанов и раджей / Пер. с чеш.- М.: Наука, 1987.

Новая история Индии.— М.: Наука, 1981.

Осипов А.М. Великое восстание в Индии. 1857-1859 гг.- М.: Учпедгиз, 1957.

Паникар К. Очерк истории Индии: Пер. с англ.- М.: Соцэкгиз, 1961.

Рейснер И.М. Народные движения в Индии в XVII-XVIII вв.- М.: Изд. вост. лит., 1961.

Российские путешественники в Индии, XIX - начало XX в.: Документы и материалы.- М.: Наука, 1990.

Синха П.Б. Революционное движение в Индии в 1905-1914 годах / Пер. с англ. // Народы Азии и Африки.- 1972.- № 2.- С. 64-72.

Семёнова Н.И. История сикхского движения в Индии.- М.: Изд. вост. лит., 1963.

Суворова А.А. Ностальгия по Лакхнау.- М.: АО "Тадем"; АО "Тип. "Новости", 1995.

Юрлова Т.Ф. Народное восстание 1857-1859 гг. в Индии и английское общественное мнение.- М.: Наука, 1991.

Афганістан

Арунова М.Р., Ганковский И.В., Коргун В.Г., Ромодин В.А. История Афганистана.- М.: Мысль, 1982.

Губар, Мир Гулам Мухаммед. Афганистан на пути истории / Пер. с дари.- М.:

Наука, 1987.

Зарипов Ш. Кочевники Афганистана (XIX-XX вв.).- Душанбе: Ирфон, 1991.

Имомов Ш. З. Общественная мысль Афганистана в первой трети XX в.- М.: Наука, 1986.

Массон В.М., Ромодин В.А. История Афганистана.- Т. 2.- М., 1965.

Очильдиев Д.Я. Младоафганское движение (1900-1929).- Ташкент: Фан, 1985.

Рейснер И.М. Развитие феодализма и образование государства у афганцев.- М.: Изд-во АН СССР, 1961.

Рештиян С.К. Афганистан в XIX веке: Пер. с перс.- М.: Изд-во иностр. лит., 1958.

Ромодин В.А. Афганистан во второй половине XIX - начале XX в.: Официальная история и историография.- М.: Наука, 1990.

Ромодин В.А. Очерки по истории и истории культуры Афганистана, середина XIX - первая треть XX в.- М.: Наука, 1983.

Россия и Афганистан / М.Р. Аргунова, Ю.В. Ганковский и др.- М.: Наука, 1989.

Русские путешественники в Афганистане: [Сборник].- Душанбе: Дониш, 1988.

Туманович Н.Н. Герат в XVI-XVIII веках.- М.: Наука, 1989.

Умнов А. История, опрокинутая в прошлое: [Афганистан XVIII-XX в.] // Азия и Африка сегодня.- 1999.- № 3.- С. 31-35.

Халфин Н.А. Победные трубы Майванда.- М.: Наука, 1980.

Халфин Н.А. Провал Британской агрессии в Афганистане (XIX - начало XX в.).- М.: Соцэкгиз, 1959.

Хидояттов Г.А. Британская экспансия в Средней Азии : (Пенде, март 1885 г.).- Ташкент: Фан, 1981.

Хуршут Э. Воспоминания Хаким-хана о Дост Мухаммад-хане.- Ташкент : Фан, 1989.

Иран

Абдулаев З.З., Гасанов Н.А. Новая история Ирана: Учебное пособие.- Баку: Азерб. ун-т, 1982.

Абдуллаев Ф. Из истории русско-иранских отношений и английской политики в Иране в начале XIX в.- Ташкент: Фан, 1971.

Агаев С.Л. Иранская революция 1905-1911 гг.: (К типологии революционной эпохи «пробуждения Азии») // Народы Азии и Африки.- 1975.- № 4.- С. 55-68.

Агахи А. Из истории общественной и философской мысли в Иране: (Вторая половина XVII - первая четверть XIX вв.).- Баку: Элм, 1971.

Анаркулова Д.М. Социально-политическая борьба в Иране в середине XIX в.- М.: Наука, 1983.

Арабаджян З.А. Иран: власть, реформы, революции (XIX-XX вв.).- М.: Наука, 1991.

Арунова М.Р., Ашрафян К.З. Государство Надир-шаха Афшара: Очерки общественных отношений в Иране 30-40-х годов XVIII в.- М.: Изд. вост. лит., 1958.

Базиленко И.В. Бахаизм: История вероучения (середина XIX - нач. XX в.).- М.: Изд. фирма «Вост. литература», 1994.

Годс М.Р. Иран в XX веке: Политическая история: [Пер. с англ.]- М.: Наука:

Изд. фирма «Вост. литература», 1994.

Иванов М.С. Антифеодальные восстания в Иране в середине XIX в.- М.: Наука, 1982.

Иванов М.С. Иранская революция 1905-1911 гг.- М.: Изд-во ИМО, 1957.

Иванов М.С. Очерк истории Ирана.- М.: Госполитиздат, 1952.

История Ирана / Отв. ред. М.С. Иванов.— М.: Изд-во МГУ, 1977.

История Ирана с древнейших времён до конца XVIII века.- Л.: Изд. Ленинградского университета, 1958.

Истягин, Л. Г. Германское проникновение в Иран и русско-германские противоречия накануне первой мировой войны.- М.: Наука, 1979.

Касаткин Д. Трагическая судьба поэта: [О русском после в Иране А.С. Грибоедове] // Азия и Африка сегодня.- 1995.- № 1.- С.10-18.

Крутихин М. Из жизни каджарских шахов: [Иран. XVIII в.] // Азия и Африка сегодня.- 1984.-№ 10.- С. 58-60.

Кузнецова Н.А. Иран в первой половине XIX в.- М.: Наука, 1983.

Кулагина Л.М. Экспансия английского империализма в Иране в конце XIX – начале XX в.- М.: Наука, 1981.

Новая история Ирана: Хрестоматия.- М.: Наука, 1988.

Очерки новой истории Ирана (XIX - начало XX в.).- М.: Наука, 1978.

Русско-иранская торговля, 30-50-е годы XIX века: Сб. документов / АН СССР, Ин-т востоковедения.- М.: Наука, 1984.

Талипов Н.А. Значение бабизма и бехаизма в идейной борьбе Ирана во 2-й половине XIX столетия // Сб. науч. тр. Ташкентского ун-та.- 1977.- № 508.- С. 146-158.

Талипов Н.А. Общественная мысль в Иране в XIX - начале XX вв.- М.: Наука, 1988.

Шарашенидзе З.М. Внутриполитическое положение и внешние сношения Ирана в начале XIX века.- Тбилиси : Мецниереба, 1984.

Османська імперія

Аграрный строй Османской империи XV-XVII вв.: Документы и материалы / Сост., пер. и коммент. А.С. Тверитиной.- М.: Изд. вост. лит., 1963.

Алиев Г.З. Турция в период правления младотурок (1908-1918 гг.).- М.: Наука, 1972. Боджолян М.Т. Реформы 20-30 годов XIX в. в Османской империи.- Ереван: Изд-во АН АрмССР, 1984.

Витол А.В. Османская империя (начало XVIII в.).- М.: Наука, 1987.

Внешнеэкономические связи Османской империи в новое время (конец XVIII - начало XX в.) / [С. М. Иванов, Н. Г. Киреев, М. С. Мейер, В. И. Шеремет; Отв. ред. Ю.А. Петросян]; АН СССР, Ин-т востоковедения.- М.: Наука, 1989.

Гасратян М.А. и др. Очерки истории Турции.- М.: Наука, 1983.

Гигинейшвили О.И. Очерки по истории Турции.- Тбилиси: Мецниереба, 1982.

Грачев В.П. Балканские владения Османской империи на рубеже XVIII-XIX вв.: (Внутреннее положение, предпосылки национально-освободительных движений).- М.: Наука, 1990.

Дулина Н.А. Османская империя в международных отношениях (30-40-е гг. XIX в.).- М.: Наука, 1980.

- Дулина Н.А. Танзимат и Мустафа Рашид-паша.- М.: Наука, 1984.
- Еремеев Д.Е., Мейер М.С. История Турции в средние века и новое время.- М.: Изд-во МГУ, 1992.
- Зайцев В.М. Про вступ Туреччини в першу світову війну // Український історичний журнал.- 1968.- № 9.- С. 83-87.
- Инджикян О.Г. Падение Османской империи: Соц.-экон. очерк.- Ереван: Айастан, 1984.
- Киласов Р.К. Буржуазные революции в Турции в первой четверти XX века: (Два этапа турецкого революционного движения).- Махачкала: Даг. кн. изд-во, 1990.
- Кинросс (лорд). Расцвет и упадок Османской империи: Пер. с англ.— М.: Крон-Пресс, 1999.
- Киракосян Д.С. Младотурки перед судом истории.- Ереван: Айастан, 1989.
- Клейман Г.А. Армия и реформы: Османский опыт модернизации.- М.: Наука, 1989.
- Мейер М.С. Османская империя в XVIII веке: Черты структурного кризиса.- М.: Наука, 1991.
- Миллер А.Ф. Мустафа паша Байрактар: Оттоманская империя в начале 19-го века. - М.-Л.: Изд-во АН СССР, 1947.
- Миллер А.Ф. Турция: Актуальные проблемы новой и новейшей истории.- М.: Наука, 1983.
- Михнева Р. Россия и Османская империя в международных отношениях в середине XVIII века (1739-1756).- М.: Наука, 1985.
- Новичев А.Д. История Турции. - Л.: Изд-во Ленинградского ун-та: Т. 1: Эпоха феодализма (XI-XVIII вв.), 1963; Т.2: Новое время; Ч. 1: 1792-1839 гг., 1968; Т. 3: Новое время; Ч. 2: 1839-1853 гг., 1973; Т. 4: Новое время; Ч. 3: 1853-1875 гг., 1978.
- Орешкова С.Ф., Ульченко Н.Ю. Россия и Турция: (Проблемы формирования границ).- М.: ИВ, 1999.
- Османская империя в первой четверти XVII века: Сб. документов и материалов / Отв. ред. М.С. Мейер.- М.: Наука, 1984.
- Османская империя: государственная власть и социальная структура: [Сб ст.] АН СССР, Ин-т востоковедения; [Отв. ред. С.Ф. Орешкова].- М.: Наука, 1990.
- Османская империя и страны Центральной, Восточной и Юго-Восточной Европы в XVII в. / [Редкол.: Г. Г. Литаврин (отв. ред.) и др.] ; Рос. акад. наук, Ин-т славяноведения и балканистики.- М.: Памятники ист. мысли, 1998.
- Османская империя: проблемы внешней политики и отношений с Россией: Сб. ст. / РАН, Ин-т востоковедения; [Отв. ред. С.Ф. Орешкова].- М.: ИВ, 1996.
- Османская империя: Система государственного управления, социальные и этнорелигиозные проблемы: Сб. ст. / АН СССР, Ин-т востоковедения; отв. ред. С.Ф. Орешкова.- М.: Наука, 1986.
- Петросян И.Е., Петросян Ю.А. Османская империя: реформы и реформаторы (конец XVIII - начало XX в.).- М.: Наука: Изд. фирма «Вост. литература», 1993.
- Петросян Ю.А. Младотурецкое движение (вторая половина XIX - начало XX в.).- М.: Наука, 1971.
- Петросян Ю.А. «Новые османы» и борьба за конституцию 1876 г. в Турции.-

М.: Изд. вост. лит., 1958.

Петросян Ю.А. Османская империя: могущество и гибель.— М.: Наука, 1990.

Сафрастьян Р.А. Доктрина османизма в политической жизни Османской империи (50-70 гг. XIX в.).- Ереван: Изд-во АН АрмССР, 1985.

Старченко Г. Турция: Двести лет вестернизации // Азия и Африка сегодня.- 2000.- № 6.- С. 25-30.

Тодорова М.Н. Англия, Россия и танзимат: (Вторая четверть XIX в.): [Пер. с болг.].- М.: Наука, 1983.

Фадеева И.Е. Мидхат-паша. Жизнь и деятельность.- М.: Наука, 1977.

Фадеева И.Л. Официальные доктрины в идеологии и политике Османской империи (османизм – панисламизм), XIX - начало XX века.- М.: Наука, 1985.

Шеремет В.И. Османская империя и Западная Европа, вторая треть XIX в.- М.: Наука, 1986.

Шпилькова В.И. Младотурецкая революция 1908-1909 гг.- М.: Наука, 1977.

Арабські країни

Ацамба Ф.М., Кириллина С.А. Религия и власть: ислам в Османском Египте (XVIII - первая четверть XIX в.).- М.: Изд-во Московского ун-та, 1996.

Аяш А. Марокко: Итог одной колонизации / Пер. с франц.- М.: Изд-во иностр. лит., 1958.

Аяш Ж. Очерки марокканской истории / Пер. с франц.- М.: Прогресс, 1982.

Аль-Джабарти Абд ар-Рахман. Удивительная история прошлого в жизнеописаниях и хронике событий.- Т. 3. Ч. 1: Египет в период экспедиции Бонапарта. (1798-1801).- М.: Изд. вост. лит., 1962; Т. 4: Египет под властью Мухаммада Али. (1806-1821).- М.: Изд. вост. лит., 1963.

Дьяков Н.Н. Марокко: История, культура, религия.- СПб: Изд-во С.-Петербур. ун-та, 1993.

Дьяков Н.Н. Младоалжирцы и антиколониальная борьба в Алжире на рубеже XIX-XX вв.- М.: Наука, 1985.

Жюльен Ш.-А. История Северной Африки: Тунис, Алжир, Марокко.- Т. 2.- М.: Изд-во иностр. лит.- 1963.

История Алжира в новое время: (Середина XVI - начало XX в.).- М.: Наука, 1981.

История Алжира в новое и новейшее время / Ланда Р.Г., Миронова Е.И., Симонов Е.Л. и др.- М.: Наука, 1992.

История Африки в XIX — начале XX в.— М.: Наука, 1984.

История Ливии в новое время: (Середина XVI - начало XX в.).- М.: Наука, 1981.

История Ливии в новое и новейшее время.- М.: Наука, 1992.

История Судана в новое и новейшее время.- М.: Наука, 1992.

Кошелев В.С. Египет: от Ораби-паши до Саада Заклула. 1879-1924.- М.: Наука, 1992.

Ланда Р.Г. Борьба алжирского народа против европейской колонизации (1830-1918).- М.: Наука, 1976.

Ланда Р.Г. История Алжира, XX век.- М.: ИВ, 1999.

Луконин Ю.В., Подгорнова Н.П. История Мавритании в новое и новейшее

время.- М.: Наука, 1991.

Луцкий В.Б. Новая история арабских стран.- 2-е изд.- М.: Наука, 1966.

Смирнов С.Р. История Судана (1821-1956).- М.: Наука, 1968.

Хмелева Н.Г. Государство Абд аль-Кадера Алжирского.- М.: Наука, 1973.

Тропічна і Південна Африка

Аблина С.А. У истоков колониализма на африканском континенте: Складывание системы голландского колониального господства на Юге Африки // Народы Азии и Африки.- 1979.- № 6.- С. 183-194.

Африка: Энциклопедич. справочник: В 2 т.— М.: Сов. энциклопедия, 1986 (Т. 1), 1987 (Т. 2).

Бартницкий А., Мантель-Нечко И. История Эфиопии: [Пер. с польск.]- М.: Прогресс, 1976.

Булатович А.К. С войсками Менелика II: [Сборник] / Под ред. Кацнельсона.- М.: Наука, 1971.

Бюттер Т. История Африки с древнейших времён: [Пер. с нем.]- М.: Наука, 1981.

Горнунг М.Б., Липец Ю.Г., Олейников И.Н. История открытия и исследования Африки.- М.: Мысль, 1973.

Давидсон А.Б. Матабле и машона в борьбе против английской колонизации. 1888-1997.- М.: Изд. вост. лит., 1958.

Давидсон А.Б. Сесиль Родс и его время.- М.: Мысль, 1984.

Дюбуа У. Африка: Очерк по истории африканского континента и его обитателей.- М. Изд-во иностр. лит., 1961.

Емельянов А.Л., Мыльцев П.А. Забытая история Великого острова: Мадагаскар в середине XIX - начале XX в.- М.: Наука, 1990.

Ерофеев Н.А. Английский колониализм и стереотип африканца в конце XIX века // Вопросы истории.- 1971.- № 11.- С. 211-214.

Иванов Ю.М. К вопросу о формационной характеристике колониального строя Тропической Африки // Народы Азии и Африки.- 1985.- № 1.- С. 95-103.

История Африки в XIX — начале XX в.— М.: Наука, 1984.

История германского колониализма в Африке: [Пер. с нем.] / Г. Штеккер, Х. Дрекслер, П. Зебальд.- М.: Наука, 1983.

История Замбии в новое и новейшее время / Ксенофонтова Н.А., Новиков С.С., Дёмкина Л.А. и др. - М.: Наука, 1990.

История национально-освободительной борьбы народов Африки в новое время / Отв. ред. М.Ю. Френкель.- М.: Наука, 1976.

История Тропической Африки: (С древнейших времен до 1800 г.): Пер. с фр. / Ю. Дешан, Ж. Соттер, Р. Мони и др.- М.: Наука, 1984.

Киселев Г.С. Становление государства Хауса // Народы Азии и Африки.- 1978.- № 2.

Корчакова Н.Б. Рождение африканской цивилизации: (Ифе Ойо, Бенин, Дагомея).- М.: Наука, 1986.

Ксенофонтова Н.П. Народ Зимбабве: Очерки социально-экономической истории.- М.: Наука, 1974.

Культуры Африки в мировом цивилизационном процессе / Исмагилова

Р.Н., Мириманов В.Б., Котляр Е.С. и др.; Ин-т Африки РАН.- М.: ИФ «Вост. литература», 1996.

Непомнящий Н. «Кому принадлежит земля гереро»: [Из истории колонизации Юго-Западной Африки] // Вокруг света.- 1979.- № 4.- С. 18-22.

Никитин М.Д. Колониализм в Тропической Африке // Восток.- 1998.- № 1.- С. 65-79.

Овчинников В.Е. История Танзании в новое и новейшее время.- М.: Наука, 1986.

Ольдерогге Д.А. Западный Судан в XV-XIX вв.: Очерки по истории и истории культуры.- М.-Л.: Изд-во АН СССР, 1960.

Пегушев А.М., Туполев Б.М. Восстание Маджи-Маджи. Становление и кризис германского колониального правления в Восточной Африке.- М.: Наука, 1991.

Потехин И.И. Формирование национальных общностей южноафриканских банту.- М.: Изд-во АН СССР, 1955.

Пуценко Е.А. Спаситель Бобс // Восток.- 2000.- № 2.- С. 78-90.

Хазанов А.М. Экспансия Португалии в Африке и борьба африканских народов за независимость (XVI-XVIII вв.).- М.: Наука, 1976.

Цыпкин Г.В. Эфиопия: от раздробленности к политической централизации (вторая половина XIX - начало XX в.).- М.: Наука, 1980.

Щербаков Н.Г. Панафриканизм и Панафриканская конференция 1900 г. // Народы Азии и Африки.- 1983.- № 1.- С. 81-89.

Література з новітньої історії країн Азії і Африки.

Базова

Арунова М. Р., Ганковский И. В., Коргун В. Г., Ромодин В. А. История Афганистана. - М., 1981.

Африка: энциклопедический справочник: В 2-х т. – М., 1986-1987.

Бюттер Т. История Африки с древнейших времен. – М., 1981.

Берзин Э.О. История Таиланда. – М., 1973.

Васильев В.Ф. Очерки истории Бирмы. – М., 1982.

Васильев Л. С. История Востока: В 2 т. - М., 1998.

Гасратян М. А., Орешкова С. Ф., Петросян Ю. А. Очерки истории Турции. - М., 1983.

Гигинейшвили О.И. Очерки по истории Турции. – Тбилиси, 1982.

Годс М. Иран в XX веке. Политическая история. - М., 1994.

Головченко В.І., Рубель В.А. Нова історія Азії та Африки: колоніальний Схід (кінець XIX — друга третина XX ст.). - К., 2010.

Дьяков Н.Н. Марокко: История, культура, религия. – СПб., 1993.

Иванов М.С. Очерк истории Ирана. – М., 1952.

Индонезия. Исторический очерк. - М., 1983.

История Алжира в новое и новейшее время. – М., 1992.

История Афганистана. - М., 1982.

История Вьетнама: В 2-х ч. – М., 1995.

История Замбии в новое и новейшее время. – М., 1990.

История Индии. – М., 2004.

История Индонезии. – М., 1992.

История Ирана. - М., 1977.
История Кампучии. – М., 1991.
История Китая. – М., 1998.
История Кореи (Новое прочтение). – М., 2003.
История национально-освободительной борьбы народов Африки в новейшее время. - М., 1978.
История Ливии в новое и новейшее время. – М., 1992.
История Судана в новое и новейшее время. – М., 1992.
История Тропической и Южной Африки. 1918-1988. - М., 1989.
История Японии: В 2-х т. – М., 1998.
Козицкий А. Новітня історія Азії та Африки . – Львів, 2004.
Козицкий А. Новітня історія країн Азії та Африки (1918-1999 рр.). – Львів, 2000.
Кузнецов Ю. Д., Навлицкая Г. Б., Сырицын И. М. История Японии. - М., 1988.
Ланда Р.Г. История Алжира. XX век. – М., 1999.
Лекции по истории Кореи. – М., 1997.
Ли Ги Бек. История Кореи: Новая трактовка. – М., 2002.
Луконин Ю.В., Подгорнова Н.П. История Мавритании в новое и новейшее время. – М., 1991.
Миллер А.Ф. Турция: Актуальные проблемы новой и новейшей истории. – М., 1983.
Новейшая история арабских стран Азии. - М., 1988.
Новейшая история арабских стран Африки. - М., 1990.
Новейшая история Вьетнама. - М., 1990.
Новейшая история Индии. - М., 1959.
Новейшая история Китая. - М., 1976.
Новейшая история стран Азии и Африки: В 3-х ч. – М., 2001.
Новейшая история Турции. - М., 1968.
Овчинников В.Е. История Танзании в новое и новейшее время. – М., 1986.
Очерки истории Кубы. - М., 1978.
Очерки новейшей истории Японии. - М., 1977.
Сергійчук І. Новітня історія країн Азії і Африки (1918-1999 рр.). – Суми, 2006.
Смирнов С.Р. История Судана (1821-1956). – М., 1968.
Современная Африка. Итоги и перспективы развития. - М., 1990.
Ткаченко Г.А. Культура Китая: Словарь-справочник. – М., 1999.
Тумаков А.И., Чижов А.П. Новейшая история стран Восточной Азии (1945-2000). – Харьков: Штрих, 2001.
Тюрин В.А. История Малайзии. – М., 1980.
Фицджеральд С.П. Китай: краткая история культуры. – СПб., 1998.
Юрьев М. Ф. История стран Азии и Северной Африки после Второй мировой войны (1945-1990). - М., 1994.
Япония. - М., 1991.

Допоміжна

Авторитаризм и демократия в развивающихся странах. - М., 1996.

Арабаджян З.А. Иран: власть, реформы, революции. – М., 1991.

Африка: кланы, классы, общество. Социальные мутации на исходе XX века. - М., 1994.

Африка южнее Сахары: реформы и развитие. - М., 1994.

Базиленко И.В. Бахаизм. – М. 1994.

Борділовська О.А. Республіка Індія: у пошуках власного шляху. Начальний посібник. – Київ, 2004.

Васильев Л.С. История религий Востока. – М., 1998.

Взаимодействие России, Индии и Китая в XXI веке: проблемы, перспективы, направления: В 2-х т. – М., 2004.

Восток. Рубеж 80-х годов. - М., 1983.

Выдающиеся женщины Индии XX века. – М., 2002.

Гельбрас В. Г. Экономическая реформа в КНР - М., 1990.

Горошко Г.Б. Береза и баньян: российско-индийские отношения: вчера, сегодня, завтра. – М., 1999.

Деятели национально-освободительного движения. Политические портреты. - М., 1989.

Джилл С.С. Династия Ганди. – Ростов-на-Дону, 1997.

Дискуссионные проблемы японской истории. – М., 1991.

Дорошенко Е. А. Шиитское духовенство в современном Иране. - М., 1985.

Жоль К.К. Индуизм в истории Индии. – М., 2006.

Идеология национально-освободительного движения в странах зарубежного Востока. 1917-1947. - М., 1984.

Индия в современном мире. – Санкт-Петербург, 2004.

Індія: давнина і сучасність: Вип. 1. – К., 2003.

Индия: общество, власть, реформы. – М., 2003.

Индуизм. Джайнизм. Сикхизм. Словарь. – М., 1996.

Ислам в Восточной, Центральной и Южной Африке. - М., 1991.

Ислам в современной политике стран Востока. - М., 1991.

Исламская революция в Иране: взгляд из России. - М., 1996.

Капитализм на Востоке во второй половине XX в. - М., 1995.

Клюев Б.И. Религия и конфликт в Индии. – М., 2002.

Комаров Э. Н. В России и Индии: Из воспоминаний и наблюдений индолога. - М., 1998.

Культура Африки в мировом цивилизационном процессе. – М., 1996.

Мотаххари М. Исламское мировоззрение. - М., 1995.

Райков А. В. Амритсарская трагедия 1919 г. и освободительное движение в Индии. - М., 1985.

Рунов Б. Б. Африка: трудный путь к прогрессу - М., 1990.

Тихвинский С. Л. Завещание китайского революционера. Сунь Ятсен: жизнь, борьба и эволюция политических взглядов. - М., 1986.

Тихвинский С. Л. Китай и всемирная история. - М., 1988.

Турция: новые тенденции в экономическом развитии в 80-е годы. - М., 1991.

Ульяновский Р. А. Три лидера великого индийского народа. - М., 1986.

Чувпило А. А. Политический курс Индийского национального конгресса и

внутрипартийная борьба в 30-е годы XX века. - Харьков, 1996.
Чувпило О. О. Нариси з історії ідейно-політичної боротьби в Індійському національному конгресі (20-ті роки XX ст.). - Харків, 1999.
Чувпило О. О. Видатні борці за незалежність Індії. - Харків, 2000.
Экономика развивающихся стран: проблемы и перспективы. - М., 1990.
Экономика стран Юго-Восточной Азии. - М., 1989.
Экономические реформы в Азии в переходный период. М., 1996.
Юрлов Ф. Н. Россия и Индия в меняющемся мире. - М., 1998.
Юрьев М. Ф. Революция 1925-1927 гг. в Китае. - М., 1968.
Яковлев Н. Н. Перл-Харбор. 7 декабря 1941 года. Быль и небыль. - М., 1988.

Викладач _____ Марущенко О. В.